

N. 151 N. 159

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ

ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ

Εἰς τὸ ὑπερφύεθ θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς
Πανσέπτου Θείας Βιχόνος αὐτῆς ἐν τῇ Νήσῳ
Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς ἀ-
γίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

Συντεθείσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Σοφωτάτου
Κυρίου Κυρίου

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Καὶ αὐθις μετατυπωθεῖσα ἐπιμελεία

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΠΟΛΛΑΝΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΣΑΛΠΙΓΞ.

1849.

B247
pag. 169
no 423
659

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΗΜΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ

ΜΥΡΤΙΔΙΟΥΤΙΣΣΗΣ

Εἰς τὸ ὑπερφύεθ θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς
Πανσέπτου Θεῆας Εἰκόνας αὐτῆς ἐν τῇ Νήσῳ
Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς ἁ-
γίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Σοφωτάτου
Κυρίου Κυρίου

ΣΦΗΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Καὶ αὐτῆς μετὰ τυπωθεῖσα ἐπιμελεῖα

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΠΟΛΛΑΝΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΣΑΛΠΙΓΕ.

—
1849.

ΤΩ ΚΛΗΡΩ
ΚΑΙ ΤΩ ΛΑΩ ΤΗΣ
ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΣ
ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ

ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ.

Ο Έκδοτος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΟΛΛΑΝΗΣ.

1849 ὀκτακάσια τεσσαράκοντα ἐννέα Ὀκτωβρίου 19 Ἐ.
Σωτήριον.

**ΗΜΕΙΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΕΛΕΕΙ ΘΕΩ, ΜΗΤΡΟΠΟ-
ΛΙΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΙΜΟΣ
ΕΞΑΡΧΟΣ.**

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν εἰς σκέψιν λαβοῦσα τὴν παρ' αὐτῇ προσενεχθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Ἀναγνώ-
στου Ν. Πολλάνη τοῦ Πέτρου, ἱκετεύοντος δι' αὐ-
τῆς τὴν συναίνεσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης
Ἀρχῆς, ὅπως ἀνατυπώσῃ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν
εἰς τὸ ὑπερφυῆς θαῦμα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐ-
πονομαζομένης Μυρτιδιοτίσσης ἀπαράλλακτον ὡς
ἡ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1811 προεκδοθεῖσα.

Θεωροῦσα ὅτι ἡ ἀνατύπωσις τῆς ἄνω ρηθεί-
σης Ἀκολουθίας ἀποκαθίσταται ἀναγκαία πρὸς
ἀναπλήρωσιν τῆς ἐξ αὐτῆς ὑπαρχούσης ἐλλείψεως
οὐ μόνον εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Νήσου ταύτης,
ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Ὀρθοδόξους Κληρι-
κοὺς τε καὶ Λαϊκοὺς τοὺς τὸ ὑπερφυῆς θαῦμα τῆς
Θεομήτορος Πανηγυρίζοντας καὶ Δοξολογοῦντας.

Ἀποφαίνεται.

Τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἀναγνώ-
στου Νικολάου Πολλάνη, ὅπως ἀνατυπώσῃ τὴν
ἄνω μνησθεῖσαν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν δι' ὅσον ἐξ.

Ο ΜΗΤΡ. ΚΕΦΑΛ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΣ.

Ν. ΙΕΡΕΥΣ ΜΑΝΤΣΑΒΙΝΟΣ ΙΕΡΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΑΗΤΕ
ΚΥΡΙΕ ΑΝΘΙΜΕ ΕΠΙΣΚΟΠΕ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΟΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ.

Η Άπειρος σοφία τοῦ Ποιητοῦ, τῶν ὄλων Θεοῦ ὁποῦ
μέ τήν Παντοκρατορικὴν δεξιάν τῆς Θείας δυνάμεως
παρήγαγε κατὰ τὰς δημιουργικὰς ἰδέας τῆς προαι-
νίου βουλήσεως, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ
ὁρατὰ πάντα, καὶ ἀόρατα κτίσματα, ἀκολουθεῖ
μέ τοὺς ἀνεξιχνιάστους τρόπους τῆς ἐφορώσης,
καὶ οἰκονομοῦσης τὰ πάντα ἀκαταλήπτου προ-
νοίας νὰ διασώξῃ καὶ νὰ συντηρῇ ἀδιακόπως τὴν
τάξιν, τὴν ἁρμονίαν, τὴν ἐνδελέχειαν, τοὺς λό-
γους, τὰς ἀναφορὰς, καὶ ὡς εἶπεν τὴν καθόλου
καὶ κατὰ μέρος συστατικὴν σχέσιν καὶ ἀνταπό-
κρισιν τοῦ παντός, καὶ τὴν ἐνοῦσαν εἰς ὅλα αἰ-
σθητὰ καὶ ἀναίσθητα, λογικὰ, καὶ ἄλογα βροτὴν,
καὶ φυσικὴν δύναμιν, καὶ αὐτὴ ἡ ἀκατάπαυστος
διατήρησις εἶναι ἓνα ἄλλο ὑψηλὸν τῶν ὁπείρων
ἐνεργειῶν τοῦ Ποιητοῦ ἔργον, καθὼς ἐστάθη καὶ
ἐκεῖνο τὸ τῆς Δημιουργίας. Ἄλλ' ἐξω ἀπὸ αὐτὰ
τὰ κοινὰ εἰς τὸν κόσμον τῆς Θείας Πανσόφου
Προνοίας δωρήματα, ἡ ἄπειρος τοῦ Θεοῦ ἀγαθό-
της δι' ἄκραν φιλάνθρωπίαν ἐχαρίσατο εἰς τὸ τῶν
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πολίτευμα κατὰ πόλεις,
καὶ τόπους, θησαυροὺς πολυτίμους, τουτέστιν
Ἁγίων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων ἱερὰ λεί-
ψανα, καὶ θαυματοδωρῦτους εἰκόνας τῆς Πανυ-
περάγνου Θεομήτορος, ὡς προστάτας, πολιούχους
καὶ φύλακας τοῦ Χριστιανικοῦ λαοῦ, ὁποῦ μετὰ

πίστεως καὶ εὐλαβείας ἤθελε προστρέχει, καὶ αἰ-
τεῖ μετὰ θερμότητος εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν
πρὸς Θεοῦ αὐτῶν ἰσχυρὰν μεσητείαν. Τοιοῦτο-
τρόπως ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν
ἔδωκε δῶρον οὐρανόθεν καὶ εἰς ταύτην τὴν νῆ-
σον τὴν ὑμετέραν λέγω, Ἐπαρχίαν Θεοφιλέστα-
τε Δέσποτα, τὴν θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Ἀει-
παρθένου Θεοτόκου Μαρίας τὴν ἐπονομαζομένην
ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΑΝ, ἥτις οὐ μόνον εἰς ἡμᾶς τοὺς
ἐγκατοίκους, ὅταν μὲ συντριβὴν καθαρᾶς ψυχῆς
ἐν καιρῷ ὑμετέρας ἀνάγκης εἰς τὴν αὐτῆς πλου-
σιόδωρον χάριν προσεδράμομεν καὶ προστρέχο-
μεν, ἔδωσε θαυμάσιον τὰ ἐλέη τῶν θαυμασίων τῆς,
καὶ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς τὰ χαρίζη ἀενάως
καὶ νὰ μᾶς λητρῶν, καθὼς αἰετοῦ ὡς μήτηρ
ἡμῶν ἀπετέλεσεν, ἀπὸ θανατικῆς, πείνας, ἐπι-
δρομᾶς ἐχθρῶν βαρβάρων, καὶ ἀπὸ ἄλλας δει-
νὰς περιστάσεις καὶ συμφορὰς, προσέτι δὲ νὰ
θεραπεύῃ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ πᾶσαν χαλεπὴν καὶ
ἀνίατον ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὰ θαυμάσιά τῆς ἐφθα-
σαν καὶ εἰς ἄλλας μακρινὰς πολιτείας, καὶ χώ-
ρας, ὅπου ἡ φήμη τῶν δωρεῶν, καὶ τῆς ἐτοιμῆς
ἀντιλήψεως καὶ ἐνεργείας τῶν αὐτῆς θείων χα-
ρίτων ἠκούσθη, καὶ ἐπεκαλέσθη μόνον μὲ θερ-
μὴν εὐλάβειαν τὸ ὑπεράγιον αὐτῆς καὶ ὑπερένδο-
ξον ὄνομα. Βεβαιοῦσί μου ἐν τοῖς ἄλλοις τὸν λό-
γον μία Κωνσταντινούπολις βασιλεύουσα, αἱ πο-
λυθρόλλητοι Σμύρναι, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς
Ἀσίας. Αἱ Κυκλάδες Νῆσοι, αἱ τοῦ Ἰονίου Πε-
λάγους, ἡ Πελοπόννησος, καὶ πολλὰ ἄλλα πό-
λεις καὶ χωρὶς ὅπου τὸ πανσέβαστον ὄνομα, καὶ
τὸ ἱερόν ἐκτύπωμα τῆς **ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ** ἁ-
κρῶς τιμᾶται, καὶ κατ' ἔτος ὡς καὶ εἰς ταύτην

τὴν νῆσον. γεραίρεται καὶ πανηγυρικῶς εορτά-
ζεται. Καὶ τοῦτο διὰ τὰ ὑπερφυᾶ θαυματουργή-
ματα, ὅπου εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τόπους ἐπικα-
λεθεῖσα μόνον μετ' εὐλαβείας ἐνήργησε, πλέον
παρὰ προβατικὴν κολυμβήθρα ἐφάνη, καὶ εἶναι
εἰς τὰ θαύματα τῶν ἰάσεων, πλέον παρὰ Ἰορδά-
νεια νάματα, καὶ μία ἄλλη τῶντι Ζωοδόχος
Πηγὴ, καὶ βρύσις ἀκένωτος δωρεῶν καὶ χαρίτων.

Ἀλλὰ τί λέγω; τίνος χάριν δὲν ἐπιστρέφω τὸν
λόγον εἰς τὸν ἑαυτὸν μου τὸν ἴδιον, ὅπου ἀρτίως
ἐδοκίμασα τὰς ἀφθόνους εὐεργεσίας τῆς ἀκαται-
σχύντου Προστάτιδος ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας μὲ
τὸ μέσον τῆς θαυματορρύτου αὐτῆς ἱεράς Εἰ-
κόνης **ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ**; Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ-
νος ὁ ἐλάχιστος δοῦλος τῆς ὑμετέρας θεοπρο-
βλήτου Θεοφιλίας ὅπου σχεδὸν διὰ τρία ἔτη, ἐξ
αἰτίας δεινῶν συμβεβηκότων, θλιβερῶν καὶ ἀπρο-
σδοκῆτων περιστάσεων, καὶ ἀλλεπαλλήλων συμ-
φορῶν ὅπου εἰς ἐμὲ ἐπανῆλθον διὰ μόνας τὰς
ἁμαρτίας μου διαβάς ἀνελπισθίμως εἰς ἓνα πά-
θος καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀθεράπευτον, κατέ-
στην ὡς ἀσύνετος, χωρὶς νὰ ἤμπορῶ νὰ ἐλπί-
σω πλέον καμμίαν βοήθειαν, μήτε ἀπὸ κανένα μέ-
ρος ἐλάφρωσιν, καὶ εἰς τὰς ἀνειακστους θλίψεις,
ὅπου ἡ χαλεπὴ ἀπερίληπτος νόσος μου ἐπροξέ-
νει, μήτε τὴν πλέον ὀλίγην παρηγορίαν, μήτε καὶ
νὰ στοχασθῶ ὅτι ἦτον δυνατόν πλέον νὰ ἀνα-
σάνω, νὰ ἀναλάβω τὴν σωτηρίαν μου; ἐγὼ εἶμαι
ὅπου ἀκαταπαύστως ἡμέρα καὶ νύκτα ἐξοῦσα μό-
νον μὲ ἀνεστεναγμούς, μὲ δάκρυα, μὲ φόβον, μὲ
κάθε ἀνησυχίαν, μὲ τελείαν ἀπελπισίαν, δὲν ἐλει-
ψα εἰς τὸ ἀναμεταξὺ νὰ ταξιδεύσω, νὰ περά-
σω καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα

μου διὰ νὰ διασκεδασθῇ κάτι τι ἡ σκοτόμαινα τῆς τεταραγμένης ψυχῆς μου, καὶ ἂν ᾔτον δύνατον νὰ μετριάσῃ ἡ ἀγριότης τοῦ πάθους μου, ἀλλ' εἰς μάτην· αὐτὰ ὅλα εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν, καὶ εἰς ὅλους μου τοὺς συμπατριῶτας, ὅπου κοινῶς ὅλοι κινούμενοι ἀπὸ μόνην πρὸς ἐμὲ συμπάθειαν, με ἐσυμπονοῦσαν, συνωδύροντο καὶ ἐθρήνουν διὰ τὴν ἐλσεινὴν μου κατὰστασιν. Τέλος πάντων αἱ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας ἠνωμέναι με τὰς θερμὰς δεήσεις, με τὰ πικρὰ δάκρυα ὅπου καθεκάστην συνεχῶς ἐχύνοντο ἀπὸ τοὺς ποταμηδὸν δακρυρρόητους ὀφθαλμούς τῆς παμφιλτάτης συζύγου μου, τῆς μητρός μου, τῶν ἀυταδέλφων μου καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν μου, καὶ ὁμοῦ με τὰς παρακαλέσεις ὅλης τῆς φιλτάτης πατρίδος μου, ὅπου μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ὅλοι ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τῆς αὐτοῦ Παναχράντου μητρός νὰ μοῦ χάριση ὑγεινήν, ὡς καὶ πρώτην κατὰστασιν. Εἰς τοὺς ὁποίους ὅλους ἕως ὅπου ζῶ θέλω φυλάττει εὐγνωμοσύνην, καὶ θέλω εἶμαι, ὡς ἡ δύναμίς μου εὐχάριστος. Αἱ δεήσεις, λέγω, τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας συνωδευμέναι με τὰς θρηνωδοὺς ἰκεσίας καὶ τῶν συγγενῶν μου, καὶ τῶν ἐπιλοίπων τῆς πατρίδος μου πρὸς τὴν Πανυπεράγνον Θεοτόκον ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ Μυρτιδιοτίσεως σεπτῆς ἁγίας αὐτῆς Εἰκόνας, αὐταὶ ἐξιλέωσαν πρὸς βοήθειάν μου τὸν ὕψιστον διὰ πρεσβειῶν τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Προστάτιδος τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁρθοδόξου γένους, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Νήσου μας διὰ τῆς προὑμνηθείσης ἱερᾶς Εἰκόνας, καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν δευτέραν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς αὐτοῦ ἡσθάνθην τὸν ἑαυτὸν μου ἐξαλαφρωμένον καὶ

εἰς ὑγείαν, καθὼς καὶ τῇ ἐστάθῃ παραχρῆμα γνωστὸν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον πνευματικὴν καὶ σωματικὴν μου ἀθρόαν ἀποκατάστασιν γνωρίζω, ὁμολογῶ καὶ κηρύττω οὐχὶ ἀποτελεσμα ἀνθρωπίνης βοηθείας καὶ θεραπείας, ἀλλὰ δῶρον καὶ χάριν τῆς Πανυπεράγνου Δεσποίνης ἡμῶν μετὰ τὸ μέσον τῆς θαυματοβρύτου ἁγίας προαινεύσεως Εἰκόνας τῆς.

Πλὴν ἐγὼ τώρα τί δύναμαι νὰ πράξω πρὸς εὐχαριστίαν, καὶ πρὸς σημεῖον εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας, ὅπου ἀπὸ τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἀναξίως ὁ ἁμαρτωλὸς ἡξιώθην, τί ἄλλο; εἰμὶ νὰ παρακαλῶ τὴν χάριν τῆς νὰ με φωτίξῃ εἰς τὸ καλόν, καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ποιητοῦ τῶν ὅλων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ φυλλάδες αἱ περιέχουσαι τὴν ἀκολουθίαν τῆς Πανηγύρεως τῆς εἰρημένης Πανσέπτου ἁγίας Εἰκόνας Μυρτιδιοτίσεως τελουμένης κατ' ἔτος τῇ κδ' Σεπτεμβρίου, τυπωθεῖσαι μόνον τὸ πρῶτον κατὰ τὸ αψμδ. σχεδὸν ὅλαι ἔλλειψαν εἰς ταύτην τὴν νῆσον, ὥσθ' ὅπου διεδόθησαν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη, ὅπου ἐκτελεῖται παρομοίως ἡ ἰδία ἐορτὴ, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔκρινα πρέπον, καὶ χρεὸς μου νὰ τυπώσω τὸ δεύτερον, ἰδίως μου ἀναλώμασι τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν, διὰ νὰ εὐρίσκεται, καὶ ἐδῶ εὐχερέστερον, καὶ διὰ νὰ ἐκτανθῇ περισσότερον καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἅμα δὲ νὰ συνοδεύσω τὴν νέαν ταύτην ἐκδοσιν μετὰ μίαν μου προσφωνητικὴν ἀφιέρωσιν εἰς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν, καθὼς ἐγένεν ὅτε καὶ τὸ πρῶτον ἐτυπώθη ἀπὸ τὸν αὐτῆς Θεῖον Μακαρίτην Κύριον Νεόφυτον Λεβούνην, τὸν τότε ἀξιοπρεπῶς Ἀρχιερατεύοντα. Εἰς

τοῦτο, Θεοφιλέστατα Πάτερ, με παρακινεῖ ὁ
σεμνοπρεπὲς αὐτῆς ἱερὸς χαρακτήρ, ἡ γενναία
καὶ φιλόανθρωπος αὐτῆς προαιρετικὴ διάθεσις, τὸ
μεταδοτικὸν αὐτῆς καὶ συμπαθητικὸν πρὸς τοὺς
πένητας, τὸ ἱλαρὸν αὐτῆς, τὸ πρᾶον, τὸ γαληνόν,
τὰ ὅποια εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς
μεγαλόφρονος ψυχῆς, καὶ ἐνδιαθέτου αὐτῆς θε-
λήσεως, δι' ὧν, καὶ διὰ πάσης ἄλλης Θεοφιλοῦς
ἀρετῆς διύθνεται καὶ ποιμαίνει θεαρέστως ἡ αὐ-
τῆς σοφωτάτη διάνοια τὸ αὐτῇ Θεόθεν ἐμπι-
στευθὲν λογικὸν ποίμνιον. Καὶ περὶ πλέον με
θαρρύνει ἡ ἐμψυχος αὐτῆς θερμότης ζέσις, ὅπου
συνεχῶς ἔδειξεν εἰς τὰς ἱεράς αὐτῆς δεήσεις καὶ
ἱκεσίας διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς υἰείας μου. Δέ-
ξαιτο τοιγαροῦν εὐμενῶς ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία
ταύτην μου τὴν προσφώνησιν ὡς γέννημα εὐχρη-
νῆς τῆς ἐμῆς πρὸς αὐτὴν εὐγνωμόνος εὐλαβείας
καὶ μὴ παύσαι τὸ διηνεκῶς τοῦ λοιποῦ μνηεῖαν
ποιουμένη ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὰς ἱεράς αὐτῆς τελετὰς
καὶ δεήσεις πρὸς τὸν Πανάγαθον Κύριον.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Θεοφιλίας

ὑποκλεινέστατος καὶ ἐλάχιστος Δούλος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ο ΜΟΡΜΟΡΗΣ.

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ ΚΑΙ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΕ ΕΠΙΣΚΟΠΕ

ΑΓΙΕ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΥΡΙΕ

ΝΕΟΦΥΤΕ.

Ἀλλην εὐχαριστίαν δὲν ἐδυνήθηκα νὰ προσφέ-
ρω εἰς τὸ ὑπερφυὲς καὶ παράδοξον θαῦμα, καὶ
εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν εὐεργεσίαν, ὅπου ἔδοκίμασα ἀ-
πὸ τὴν θαυματουργοῦσαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος,
τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Μυρτιδίων, διὰ τὴν σχε-
δὸν εἰπεῖν νεκρανάστασιν τοῦ παμφιλτάτου μου
Πατρὸς, εἰμὴ μόνον ταύτην καὶ μόνην νὰ δώ-
σω δηλαδὴ εἰς τύπον τὴν εὐλαβητικὴν ἀκολουθίαν
τῆς, καὶ με τοῦτο μόνον νὰ φανερώσω εἰς τὸν
κόσμον τὴν χρεωστικὴν μου εὐλάβειαν πρὸς τὴν
Ἀειπάρθενον, καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν χρέος, ὅπου ἔχω
πρὸς τὴν σεβασμίαν Θεοφιλίαν σας. Ἐπειδὴ καὶ
μὴν τοιαύτην χάριν, καὶ ὑπερφυσικὴν εὐεργε-
σίαν, μετὰ τὴν πανάγαθον καὶ μητρόθεον Δέσποι-
ναν, ἢ μπορῶ νὰ εἰπῶ, καὶ νὰ κηρύξω χωρὶς ἀμ-
φιβολίαν, πῶς τὴν γνωρίζω βέβαια ἀπὸ τὰς εὐ-
προσδέχτους δεήσεις, καὶ θεοπειθεῖς εὐχὰς τῆς
ὕμετέρας σεβασμιότητος· καὶ διὰ τοῦτο ἔκρινα εὐ-
λογον καὶ δίκαιον εἰς παραμικρὰν ἀνταμοιβὴν τοῦ
ἀπαραιτήτου μου χρέους καὶ τῆς θερμῆς μου εὐ-
λαβείας, ὅπου προσφέρνω εἰς τὸ ὑπεράξιόν σας
ὑποκείμενον νὰ ἀφιερῶσω εἰς τὸ σεβάσμιόν σας
ὄνομα τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν τῶρα πρῶτον
βαλμένην ἀπὸ λόγου μου εἰς τύπον· ὅχι μόνον
διὰ τί τὰ ἱερὰ πράγματα πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς

πρόσωπα θεοφιλή και ιερωμένα, αλλά πολλῶ μάλ-
λον διὰ τὴν μὴ φανῶ ὀλοτελῶς ἀγνώμων, καὶ ἀ-
χάριστος εἰς τὰς ἀμέτρους εὐεργεσίας, ὅπου ἀπή-
λαυσα ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν σας καὶ πλουσιόδωρον
διάθεσιν καὶ εὐμένειαν. Δὲν εἶναι ὁμως χρεῖα τὴν
παραστήσω ἐδῶ εἰς τὴν παραμικρὰν μου ταύτην
ἀφιέρωσιν (καθὼς εἶναι συνήθεια) καὶ τὴν εὐγένειαν
τῶν προγόνων σας, καὶ τὴν χρηστότητα τῶν ἡ-
θῶν σας, καὶ τὸν θεῖον ζῆλον, ὅπου δείχνετε εἰς
τὴν προνοητικὴν διοίκησιν τοῦ ποιμνίου σας· διατί
αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα σας προτερήματα εἶναι
τοῖς πᾶσι φανερά, καὶ τὰ κηρύττει ἐναργῶς με-
ταῖς ἐκατόν της γλώσσαις ἡ φήμη. Δέξου λοιπὸν
θεοφιλέστατέ μου Δέσποτα καὶ Ἐπίσκοπε, τὴν πο-
ταπὴν μου ταύτην εὐχαριστήριον προσφώνησιν,
καὶ με νοητῶς προσπίπτοντά σοι ὡς δαφιλέστατα
Εὐλόγησον.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφιλίας

Δούλος ταπεινὸς καὶ ὑπόχρεως

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΥΤΖΗΣ.

ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑ΄.

- Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ φρικτοῦ θαύματος, τῆς Ὑπερυ-
λογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, γεγονότος ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτῆς
Ναῷ τῶν Μυρτιδίων, ἐν τῇ Νήσῳ Κυ-
θέρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε.

Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προσимиакόν,
τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον. εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἱσθῶμεν σίχους ἢ σιχηρὰ προσόμοια,

ἦχος α΄.

Ὁ τοῦ Παραδόξου Θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου Θαύματος, τοῦ φανέντος
ἡμῖν ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῆς μόνης τὸν Ποιη-
τὴν ἡμῶν καὶ Κύριον, τεκούσης ἀνευ σποράς, ἀνερ-
μηνεύτως ἀρρήτως ὡς ἄνθρωπον, καὶ πόθῳ τοὺς εὐ-
σεβεῖς, πρὸς εὐφροσύνην καὶ ἦχον ἐόρτιον, καὶ πρὸς
εὐαχίαν θεῖαν προσκαλοῦντος ἅπαντας τῇ Παρ-
θενῷ κραυγάζειν, χαῖρε πάντων ἡ ἀντίληψις.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων ἀγνή· ὅτι ἀνε-
δείχθη πηγὴ θαυματόβρυτος, ὁ πάνσεπτος καὶ
τερπνὸς, καὶ θεῖος οἶκός σου, συνδράμωμεν οὖν
πιστοὶ, καὶ χαρμωσύνως οἱ πάντες ὀψώμεθα, τὸ
μέγα καὶ θαυμαστόν, καὶ ὑπερένδοξον ἔργον γε-

ραίροντες, τῆς πανυπεράγνου Κόρης, τὸ λαμπρὸν
τεράστιον, ἣν πιστῶς προσκυνούμεν, τὸν Παράλυ-
τον γὰρ ἤγειρε.

Τὴν σὴν ὑμνοῦσι μετὰστασιν, Θεομῆτορ Κό-
ρη, ἁσωμάτων τάξεις τε, τὴν δόξαν σου καὶ λαμ-
πρότητα γεραίρουσαι, συμφώνως οὖν καὶ ἡμεῖς
πάντων τὰ στίφη πιστῶς συγκροτοῦμέν σοι, ἐν
φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πα-
νήγυριν, τῆς σῆς πανενδόξου μνήμης, τεσσαρα-
κονθήμερον, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν παν-
σέβαστον Εἰκόνα σου,

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπάρ-
χεις πάντων τῶν πρυσφύγων σου, ἡ σκέπη τε καὶ
ἐλπίς καὶ καταφύγιον· διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν τεσ-
σαρακονθήμερον πάντες ἑόρτιον, Παρθένε Μήτηρ
Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνως δοξάζομεν ἅπαντες, τὸ ὑ-
περφυές σου θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πολυχρό-
νιον ὄντα, ὑγιῇ ὅλον ἐτέλεσας.

Ἔτερα προσόμοια ἤχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, σήμερον τέρπεται, ἐν
τῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θαυμαστοποιίᾳ, τῆς πάν-
των Βασιλίσσης μητρὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι πηγὴ ἀνε-
ξάντλητος, νῦν ἐπεφάνθη ὁ θεῖος ταύτης Ναός,
ἱμάτων τοῖς προστρέχουσι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαξίως χεῖρας κροτήσωμεν, ἐν
πίστει τε καὶ πόθῳ, τῇ Παρθένῳ βοῶντες· χαῖρε
ἡ ζωοδόχος θεία Πηγὴ, τὰς ἰάσεις ἡ βλύζουσα,
τοῖς ἀδιστάκτως αἰτοῦσι, καὶ τῷ Ναῷ, τῷ παν-
σέπτῳ σου προστρέχουσι.

Ρεῖθρα ἰάσεων βλύξεις τοῖς Κυθηραίοις ἀγνῇ,
καὶ πᾶσιν Ὁρθοδόξοις, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι,
καὶ πόθῳ προσιοῦσι τῷ σῷ Ναῷ· καὶ γὰρ Πηγὴ
ἀνεξάντλητος, πάντων θαυμάτων ὑπάρχει ζωο-
ποιός, καὶ Παράλυτον συνέσφιγξε.

Ρητρεῦσαι βρότειος γλῶσσα οὔτε μὴν ἄνλος,
ἀξίως τὰ σά Κόρη, δύναται μεγαλεῖα, ἀλλ' οὖν
νῦν ὀλοφύχως πόθῳ πολλῷ, μακαρίζομεν ἄχραν-
τε, σὺν θαυμασίῳ τὴν ἄβυσσον οἱ πιστοὶ, καὶ
τιμῶμεν τὴν Εἰκόνα σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε Ἀει-
πάρθενε, τὰ πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν σου τερατουρ-
γήματα; οὐ μόνον γὰρ Παράλυτον προσελθόντα
σοι πιστῶς, θαυμασίως ἰάτρευσας· ἀλλὰ καὶ νῦν
καὶ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πόθῳ, τὰ αἰτήματα
παρέχεις· διὸ ἄχραντε Θεόνομφε εὐχαρίστως σε
γεραίροντες, τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουδīm, καὶ κα-
θαρωτέραν τῶν Σεραφīm, ἀσυγκρίτως πόθῳ δεό-
μεθα· τὴν σὴν βοήθειαν ἡμῶν δώρησαι, καὶ σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρχου
καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ
ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαθεν ἀπὸ
τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυ-
πνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηρικμένη ἐν τῇ γῇ,
ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ οἱ
Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ'
αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶ-
πεν· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ
ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ κα-
θεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρ-
ματί σου· καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος
τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
λίθον, καὶ βορρὰν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευ-
λογηθῶσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ
διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευ-
θῇς, καὶ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ
μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα
ὅσα ἐλάλησά σοι· καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ
ὑπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· καὶ ἐφοβήθη, καὶ
εἶπεν· ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἔστι τοῦτο
ἄλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέ-
κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ Σωτηρίου ὑ-
μῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει Κύριος· Κύ-
ριος καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀ-
νατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· καὶ εἶπε Κύ-
ριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται,
οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι'
αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται
δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ ἡγούμε-
νος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται,
καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ εἰσάγαγέ
με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς
βορρὰν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆ-
ρξε στύλους ἑπτὰ· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα,
καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ
ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· ἀπέστειλε τοὺς
ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγ-
ματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκ-
κλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·
ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον ὃν

κεέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει· ὁ παιδεύων κακούς, λήψετε ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ· μὴ ἐλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἐλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε· δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι· ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἀγίων σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι Νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθὴς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὸν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα, ἥχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ Ναός· ἐν τούτῳ γὰρ προστρέχοντες ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως· ἡ γὰρ χάρις κατώκησε τῆς Πανάγνου ἐν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεῖπωμεν. Δέσποινα ἀγνή τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἐορτάζοντας, περιφρούρει καὶ σκέπε, ἐκ παντοίων κινδύνων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Ὁ αὐτός.

Μέγας ἥχος τῶν ἐορταζόντων πέφηνεν, ἡ θαυματουργήσις ἀγνή, τῆς πανσέπτου καὶ παντίμου σου Εἰκόνας, ὅτι τὸν Παράλυτον ἤγειρε,

καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων· διὸ πάντες πιστοὶ ἐν φωναῖς ἀγαλλιάσεως, μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σου Δέσποινα, καὶ δοξολογοῦμέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα, καὶ νῦν ἥχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὁμηγύρεις τῶν πιστῶν, ἡ πανέορτος καὶ πανθαύμαστος πανηγυρίς, τῆς πανυμνήτου, Θεομήτορος, δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καὶ φιλόδουλοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἐορτάσωμεν ψαλμικῶς τὴν πάνσεπτον· μεγαλουργίαν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ θεῇ νεύσει τῇ χαριτοβρύτῳ τῆς παντίμου αὐτῆς Εἰκόνας· ἰδοὺ γὰρ οἱ προστρέχοντες πίστει καὶ πόθῳ πρὸς αὐτήν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· οὐ μόνον γὰρ παράλυτον θαυμασίως συνέσφιγξεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἴτησιν τοῖς πᾶσι χορηγεῖ· πάντες οὖν βοήσωμεν· φύλαξον ἡμᾶς πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθέων βρβάρων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια, ἥχος δ'.

Ἐδωκε· σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων σύλλογος, δεῦτε ἄσμασι μέλψωμεν, δεῦτε ἐπαινέσωμεν, μητρόθεον Κόρην, διάσωμα πάντων, δεῦτε συμφάλλωμεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλουργήματα, καὶ πόθῳ μελωδήσωμεν, τὸν ὕμνον

τὸν Ἀρχαγγελικόν· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε,
μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Τεσσαρακονθήμερον τῆς παναγίας κοιμήσεως,
τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε νῦν φιλέορ-
τοι τιμῆσωμεν πάντες, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ
εὐλαθείᾳ προσεχῶς, αὐτῆς ὑμνήσωμεν τὰ θαυμά-
σια, καὶ πάντες προσκυνήσωμεν, αὐτὴν τὴν πάν-
των Βασίλισσαν, καὶ σὺν φόβῳ βοήσωμεν, χαί-
ρε θαῦμα παγκόσμιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Νῦν σε μακαρίζομεν, καὶ εὐλαβῶς προσκυ-
νοῦμέν σε, μετὰ φόβου καὶ πίστεως, θερμῶς με-
γαλύνοντες, Θεομήτορ Κόρη, τὰ σὰ μεγαλεῖα,
αἱ γενεαὶ πᾶσαι πιστῶν· ὅτι παρέχεις θεῖα δω-
ρήματα, τοῖς πόθῳ προσιοῦσί σοι, καὶ ἰατρεύεις
νοσήματα, καὶ Παράλυτον ἤγειρας, τὸν πιστῶς
προσελθόντα σοί.

Δύξ, καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄.

Ὡ τῶν πολλῶν σου θαυμάτων ἀγνή· πῶς ταύ-
τη τῶν τῇ Κυθηραίων Νήσῳ, δέδωκας εἰς ἐπί-
σκεψιν τὴν θεῖάν σου εἰκόνα· πηγὴ τῶν θαυμά-
των τοῖς προστρέχουσιν ὑπάρχει δι' ἧς ἡμῖν τὰς
ἐνεργείας τὰς σὰς φανεροῖς· καὶ γὰρ τὸν προ-
σιόντα σοι Παράλυτον ποτὲ ζεοῦσθαι τῇ ψυχῇ, λαμ-

πρῶς ἰατρεύσας, καὶ τὴν τῶν ἄρθρων ῥῶσιν δέ-
δωκας αὐτῷ· ἀλλ' ἢ πάντα τὰ πρὸς βοήθειαν ἡ-
μῶν ἀπονέμουσα, οὐ μόνον αὐτὸν ὑγιῆ ἐτέλεσας,
ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πίσται τε καὶ πόθῳ σοι
προστρέχοντας, χαρίσμασιν ἰάσεως πλουτίζεις· ἐν
ἀνάγκαις γὰρ κατίδομεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐναρ-
γῶς τὴν ἐπικουρίαν σου, καὶ ἀνομβρίας αὐχμὸν,
καθεκάστην θεραπεύεις· διὸ καὶ αἱ καρδίαι ἡμῶν
πρὸς τὸν πόθον σου ἀναφλέγονται, καὶ μετὰ πί-
στεως συναθροισθέντες τῷ σῷ Ναῷ, δοξάζομεν τὰ
μεγαλεῖά σου, καὶ πόθῳ δεόμεθα, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πι-
στῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ
κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν
δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πό-
θῳ· χαῖρε ἡ τῷ Παράλυτῳ τὴν ἱακὴν βραβεύσασα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχαλογία.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, δεῦτε θεάσασθε θερ-
μῶς, θαῦμα παράδοξον καὶ γὰρ, σήμερον ἐλαμ-
ψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακονθημέ-
ρῳ, ἡμέρα τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ᾗ λαμ-
πρῶς τελοῦμεν τὴν πανήγυριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ
παῖδες τῶν Κυθηραίων· καὶ γὰρ Παράλυτον ἡ-

γειρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν Μυρτιδίων.
Ναὼ αὐτῆς.

Δίς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχέν.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ πιστὸς σύλλογος θεῖος, ἐν
τῷ πανέπτῳ σου Ναὼ Κόρη πανάχραντε, μετὰ
πόθου προθύμως νῦν προσπελάζων, Παρθένε Μή-
τηρ Κυρίου κράζει θερμῶς· ἐν ᾧρᾳ τῆς καταδί-
κης τε καὶ ὀργῆς, τῆς μελλούσης κολάσας· λύ-
τρωσαι πάντας τοὺς πιστοὺς, καὶ σωτηρίαν δώρη-
σαι τοῖς πιστῶς προσκυνούσί σε.

Εἰς τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθείς.

Δαδτικῶς νῦν οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν, τὰ μεγα-
λεῖά σου ἁγνή Θεοτόκε, καὶ μετὰ πόθου κράζομεν
βοῶντες θερμῶς, ὅτι σὺ παρίστασαι ὡς παντάνα-
σα Κόρη, ἐκ δεξιῶν πανάχραντε τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου· διὸ μὴ παύσῃ πᾶσι βοηθεῖν, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσι τὰ θεῖά σου θαύματα.

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.
Προκείμενον, ἤχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ δνόμοτός σου.
Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἤχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Ζήτηε εἰς τὴν λιτήν.

Εἴτα οἱ κανόνες, καὶ ὁ μὲν πρῶτος συντεθεὶς παρὰ
τοῦ Πανοσιωτάτου Κτῆ Μελετίου Καλλωνᾶ καθηγου-

μένου τῆς Ἀγκαράνθου ἁγίας Μονῆς, καὶ πρωτοσηγέ-
λου τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, πα-
ριέχει τοὺς ἐξήκοντα δυνατοὺς κατὰ τὸν Μέγα Ἰωάν-
νην τὸν Λαμασκηνόν, λέγοντα εἰς τὴν Ὁκτώηχον εἰς
τὸν πλ. δ'. ἤχον, εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς τετάρτης, Ὡδὴ θ'.

Ἡ θεία κλίμη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξή-
κοντα, ῥήσεις τῆς θείας Γραφῆς. Οὐ ἡ ἀκραστιχίς.

Ἦνον ἄδω σοι καινὸν Παρθένε Μαρία ἁγνή,

Μελέτιος Καλλωνᾶς.

Οἱ δὲ ἕτεροι συνετέθησαν παρὰ τοῦ ῥηθέντος

Σωφρονίου Κυθηραίου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Ὡδὴν ἐπανίκιον.

Ἰδοὺ καὶ οἱ δυνατοί. Βάτον.

Ἰμνήσωμεν ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ, Μαρίαν
τὴν ἄχραντον, Βάτον ἀκατάφλεκτον, ἣν εἶδε πᾶ-
λαι Μωσῆς, καὶ ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ πάντες δα-
ξάσωμεν.

Ῥάβδον.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυήτορ, σὲ Ῥάβδον γι-
νώσκομεν τὴν Ἀαρωνήτιδα· ἐβλάστησας γὰρ σαρ-
κί, ἄνευ απορίας τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ δοξάζομεν.

Στάμνον καὶ Στήλην.

Νομὴν τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἡ Στά-
μνος ἡ φέρουσα μάννα τὸ οὐράνιον, στήλη φωτί-
ζουσα φῶς, τὸν Νέον Κόρη Ἰσραὴλ· διὸ σε δο-
ξάζομεν.

Πλατυτέρα Ουρανών, καὶ θρόνον.

Ο Κύριος ἔδειξέ σε Πλατυτέρα, Ουρανῶν
πανάχραντε Θρόνον τε Χερουδικόν· ἐνῷ αὐτὸς ὁ
Χριστὸς ἐπαναπαύσατο· διὸ πιστῶς σε δοξάζομεν.

Νεφέλην καὶ Αὐγὴν μυστικὴν.

Νεφέλη ὁλόφωτε σὺ φωτιεῖς μου, τὸν νοῦν
τὸν ἐν πάθεισιν ἡδονῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ Αὐ-
γὴ μυστικὴ, φέρεις τὸν ἥλιον Χριστόν, μεθ' ὃν σε
δοξάζομεν.

Ἀνασσαν.

Ἀνάκτων τὸ καύχημα, νύμφη τοῦ Λόγου, ἀ-
νύμφευτε Ἀνασσα δεῖξόν με ἀνώτερον, τῶν ἐν
ἐμοὶ κραταιῶς βασιλευόντων παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἄλλος Κανὼν, Σωφρονίου Κυθήρων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μητέρα μέλψωμεν ἀρρήτου λόγου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν θεῖαν παράσχου μοι Λόγε Σοφίαν, ὑμνή-
σαι τὴν ἀχραντον, τὴν ἀρρήτως τέξασαν, σὲ τὴν
ζωῆς χορηγόν, ἀνακηρύττειν τε πιστοῖς τὰ μεγαλεῖα
αὐτῆς.

Ἠκούσθη ἐξαίσιον θαῦμα Παρθένου, Παράλυτος
ἐρρωταὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, καὶ ἤλατο ἀ-
ληθῶς, ὥσπερ δορκὰς ὕμνων τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν αὐτῆς.

Ναῶ νῦν προσέλθετε τῆς Παναμώμου, οἱ
νόσοις τραχόμενοι, καὶ δεινῶς στερούμενοι, δι-
νάμεων φυσικῶν, ὅπως ὑγείαν ποθειτὴν λάβητε
πάντων κακῶν.

Μητέρα πανάσπιλον γεγεννηκυῖαν, Υἱὸν Θεοῦ
ἀναρχον, εὐφημοῦντες ἄσωμεν, τῶν χαρισμάτων
πηγὴν· ῥέει γὰρ ῥεῖα μυστικῶς πᾶσι τὴν ἴασιν.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν ἀγλήν καθάρισον ἀγνή, τοῦ νοός μου Δέ-
σποινα, καὶ καταλάμπρυνον νῦν τὴν σκοτόμαιναν
καὶ τὸν ἄστρον τῆς καρδίας μου, σὺ διδοῦσά μοι
λόγον, ἢ τὸν λόγον τέξασα· ἵνα ἐν αἰνέσει χαί-
ρων σου ὁμνήσω τὰ θαυμάσια.

Ἡ ἀγία τέξασα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ
καθοδήγησον Κόρη τὸν λόγον μου, καὶ τὴν γλῶτταν
κίνησον, μεγαλύναι εὐφροσύνως τὰ θαύματα, καὶ δο-
ξολογῆσαι μόνην μόνην σε τὴν Δέσποιναν τοῦ σύμ-
παντος.

Θαυμαστός καὶ λίαν εὐκλεής, δέδεικται πα-
νάχραντε, τῶν Μυρτιδίων ὁ πάνσεπτος οἶκός σου,
εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα· ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ πᾶσι
τοῖς προσπελάζουσι, βρούεις ἱαμάτων ἀφθονα χα-
ρίσματα Θεόνημφε.

Ολοφύχως ἤχθημεν πρὸς σέ, πάντες μετὰ πί-

στεως, τοῦ ἀνυμνῆσαι τὰ θεῖα θαυμάσια, καὶ τὰ
μεγαλεῖά σου· διὸ ἄχραντε Θεοτόκε πᾶσιν ἡμῖν,
δώρησαι πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τὴν συγ-
χώρησιν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦδη γ'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Χαράν καὶ Σωτηρίαν.

Λεῦτε πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαράν τοῦ
κόσμου, ὅτι σωτηρία πᾶσιν ἐπεφάνθη, τοῖς πᾶ-
λαι αἰχμηλώτοις ἀλόγοις ἐν πάθεσι, καὶ τὴν ἀ-
πάθειαν διδοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Παρθένον.

Ω Παρθενικὸν ἀπάνθισμα, τὸ τῆς παρθενίας
καύχημα καὶ κλέος, καὶ Μητέρων δόξα· σοὶ γὰρ
τῆς Παρθενίας τὰ κλεῖθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ
σοῦ Κόρη τεχθεὶς, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Παράδεισον, Λιμένα.

Σὺ εἰ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὁμοῦ-
μεν, Λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ κληδονιζομένων, θα-
λάσσης κυμαίνουσας τοῦ βίου πλωτῆρων· σῶ-
σον Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ
στερέωσον.

Σκηνήν.

Ολος οὐρανόθεν ἤλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω,
καὶ Σκηνὴν ἀγίαν καὶ καθάραν εὐρών σε, ὅλος ἐν

σοὶ Παρθένε ἀρρήτως κατέκχησεν, οὐδόλως τῶν
ἁνῶθεν ἀπῶν· σῶσόν με διὸ καὶ στερέωσον.

Κλίμακα.

Εἶδεν Ἰακώβ σε Κλίμακα, οὐρανοῦ Παρθένε, δι-
ῆς καὶ κατέβη ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ σάρκα τὴν
βροτεῖαν ἀρρήτως προσεΐλειφε, καὶ καθηγίασεν αὐ-
τήν, καὶ τῷ Πατρὶ φίλην κατέστησε.

Κολυμβήθραν.

Κάθαρσιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καμοὶ Παρ-
θένε σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς πταισμά-
των, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς
σωζόμεθα πιστοὶ, καὶ Σωτηρία στερεούμεθα.

Ὁ αὐτός. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Νῦν ἐπληρώθη ῥῆσις λέγουσα, Ἥσαίου τό-
τε ὡς ἔλαφος, χυλὸς ἀλείται· ἰδοὺ γὰρ Παρα-
λύτου ὡς ἔοικε, σφυρὰ διελύθησαν ὄντως θαῦμα
παράδοξον.

Τὴν πρὸ τοῦ τόκου Θεογύμφευτον, ἐν δ' αὐ-
τῷ τῷ τόκῳ πανάφθορον, καὶ μετὰ τόκον ἀλη-
θοῦς, Ἀειπάρθενον ἅπαντες, ἀνυμνήσωμεν βοῶν-
τες, χαῖρε κόσμου διάσωσμα.

Εἶσα το πρὶν κατάρας γέγονε, καὶ φθορᾶς
αἰτία τοῖς ἅπασιν, σὺ δὲ Παρθένε τηλαυγῶς, εὐ-
λογίας καὶ χάριτος, πέλαγός τε ἰαμάτων, καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ρείσεις σε κλίνην Σολομόντειον, δυνατῶν κυ-
κλούντων σε Πάναγνε, ἀνακηρύττουσι φαιδρῶς, ἃς
ἦς πᾶς προσερχόμενος, μετὰ πίστεως λαμβάνει,
αἰτημάτων τὰ ἐπαθλα.

Ἄλλος. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ.

Εὐχόμενος ἐν πνεύματι καὶ καρδίᾳ, ὁρῶν αὐ-
τὸν τελείως ἰατρουθέντα, παράλυτος ὑπάρχων
πρὶν ὁ σὸς δοῦλος, ἀγνή ἐδόξαζε, τὰ μεγαλεῖά
σου, σὺ μου εἶ βοήθεια κράζων Πανάχραντε.

Ὁ πλείστος ὄχλος Κόρη τῶν Κυθηραίων, συ-
νήχθη μετὰ πόθου ἐν τῷ Ναῷ σου, ὕμνων καὶ
μεγαλύνων ἀκαταπαύστως, τὴν θαυματουργήσιν,
ὅτι συνέσφιγξας, τὸν ποτὲ Παράλυτον, δόξα τῇ
δόξῃ σου.

Μεγάλως ἐδοξάσθη ὁ Θεὸς οἶκος, ὁ σὸς Θεο-
κυῆτορ τῶν Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σου τῇ νήσῳ τῶν
Κυθηραίων, ἐν κόσμῳ δὲ παντὶ μακαρίσῃ σε
ἐν αὐτῷ γὰρ ἤγειρας τὸν παραλυτον.

Καλῶς προεμνηύθης ἡ κολυμβήθρα προβατι-
κῇ ἡ Πάλαι τῶν ἱαμάτων· πηγὴ γὰρ ἀειδείχθης
ὥσπερ ἐκείνη, ἤγειρε παράλυτον, καὶ σὺ πανά-
χραντε, σήμερον ἰάτρευσας νέον παράλυτον.

Καταβασία. Τοῦ, σοῦ, ὕμνολόγου.

Κάθισμα· ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλαβῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαός.

καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν,
πηγὴν σε εἶναι Θεόνυμφε καὶ Παρθένε, ἀνδρὸν,
Παρθένον, καὶ πανέντιμον, πύλιν κεκλεισμένην
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἱερὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ
πλάστου Πατρὸς τοῦ ὑψίστου, τοῦ γεννηθέντος
σπέρματος δίχα, ἐκ τῆς νηδύος σου τῆς θεόπαιδος.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία καθαρὸν, τοῦ Σωτῆρος δοχεῖον, καὶ
πάντων τῶν πιστῶν καύχημά τε τὸ θεῖον, συμ-
φώνως γεραίρομεν, εὐφημοῦντες τὴν δόξαν σου·
σὺ γὰρ πέφηνας τῶν ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις· σὺ
δὲ γέγονας ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, καὶ πάντων
βοήθεια.

Ὡδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προδλέπων

Ἀστέρα.

Ἀνετείλει ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἀστήρ, ἡ
Παρθένος Μαριάμ, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύ-
νης τὸν ἥλιον Χριστὸν Δεσπότην καὶ καταυγάζουσα
πόθῳ πάντας κραυγάζειν· δόξα σοι ἀγνή Θεοδό-
ξαστε.

Λυχνίαν, ὀδηγόν.

Ἰδοὺ πάντες σε ἔγνωμεν, Λυχνίαν φωτεινὴν,
τὴν τὸ φῶς ἀστράπτουσαν τὸ θεῖον τοῖς πιστοῖς,
καὶ ὀδηγὸς Σωτηρίας σὺ ἀγνή ὑπάρχεις· διὸ πρὸς
φῶς ὀδήγησόν καὶ σοὶ κράζειν, δόξα σοι ἀγνή
Θεοδόξαστε.

Νεφέλην ὁμβροτόκον.

Νεφέλην ὁμβροτόκον σὲ εἶδε Γεδεών, τὸν ὄμ-
θρον τῆς χάριτος κατέχουσα Χριστόν· ὁμῶρῃσον
οὖν τὴν καρδίαν μου ἐξηραμένην, καὶ σωτηρίαν
δρόσιόν με τοῦ βοᾶν σοι, δόξα σοι ἁγνὴ Θεοδό-
ξαστε.

Ὁρος κατάσκιον.

Ὁρος τὸ κατάσκιον ὃ εἶδεν Ἀββακοὺμ, σὺ
ὑπάρχεις Δέσποινα μητρόθες ἁγνὴ ἐσκιασμένη τῷ
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· σκέπασον οὖν με τῇ σῇ χάριτι
βοᾶν σοι, δόξα σοι ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ναὸν Θεοῦ.

Ναὸν ἡγιασμένον κηρύττομεν ἁγνὴ, ἐν ᾧ
σαρκὶ κατώκισεν ὁ ὕψιστος Θεός, συνομιλήσας
ἀνθρώποις· διὸ Παρθένε, ναὸν αὐτοῦ καμὲ ποίη-
σον ἵνα κράζω, δόξα σοι ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Πύλην.

Πύλην σε κεκλεισμένην εἶδεν Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς
διήλθε Χριστὸς καὶ ὤρθη ἐν σαρκί, ἐσφραγισμέ-
νην φυλάξας σε αὖθις Κόρη· διὸ καὶ Πύλην γε-
ραίρομεν Σωτηρίας· δόξα σοι ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ὁ αὐτός. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ακούσωμεν Προφήτου βοῶντος ὡς πιστοί, δό-
ξα πᾶσα ἔσωθεν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τοῦ Βα-
σιλέως καὶ μόνου δυνάστου· αὐτὸς γὰρ ταύτην
τῆς φύσεως ἀνωτέραι, καὶ ἁγιωτέραι εἰργάσατο.

Ναὸς τῶν Μυρτιδίων ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, συγ-
καλεῖται σήμερον πάντερπον προστιθεῖς, τὴν παν-
δαισίαν πάντων τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὁμοῦ τε
καὶ σώματος· δεῦτε, πάντες πνευματικῶς κατατρυ-
φῆσωμεν.

Μεγάλων χαρισμάτων βυθὸν σε ἀληθῶς, Χρι-
στὸς ἐποίησατο γενόμενος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος φύ-
σει τέλειος, οὐ δοκῇσει· διὸ πάντες ὀρθοδόξως
ὁμολογοῦμεν, Κυρίως Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν.

Ἐχουσα παρρησίαν θρόνῳ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεο-
μήτορ ἄχραντε δυσώπησον καὶ νῦν, τοῦ λυτρωθῆ-
ναι παγίδων τοῦ διαβόλου, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τὰ
σὰ ὑμνοῦντας μεγαλεῖα, καὶ δοξολογοῦντας τὴν
μνήμην σου.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Πγάλλετο εὐφροσύνως πιστῶς ὁ Θεόδωρος,
ὁ πρῶτον Παράλυτος, ὅλον ὄρων ἀξιούμενον, ἑαυ-
τὸν τῆς χάριτος, καὶ δωρεᾶς τῆς θείας, ὑμνολο-
γῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Τὸ θαῦμά σου, καταπλήττει πιστῶν τὴν διά-
νοιαν, Θεομήτορ ἄχραντε· διὸ τὴν θεῖαν Εἰκόνα
σου, πόθῳ ἀσπαζόμενοι, σὲ μεγαλύνομεν, ταύτην
προσκυνοῦντες ἐκάστοτε.

Ὡς φύλακα βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἄχραντε,
πάντες σε κεκτήμεθα παγτοίαις ἐν περιστάσεσι,

καὶ νῦν σοὶ προσπίπτοντες, ἐπικαλούμεθα, μὴ πα-
ρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας.

Ἀνύμφευτε ἡ Θεὸν σωματούμενον ἐξέασα,
σῶσόν με παράλυτον, γεγεννημένον τοῖς πταίσμα-
σι, καὶ τῶν μωλώπων ἱασιν, ψυχῆς καὶ σώματος,
ὡς συμπαθεστάτη μοι δώρησαι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.
ἦδὲ εἰ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.
Μητέρα Θεοῦ.

Ἀνύμφευτον πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
πάντες οἱ πιστοὶ σὲ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγα-
λύνομεν τὸν τόκον σου· χαῖρε Μήτηρ Κυρίου, χαί-
ρε δεδοξασμένη.

Θαῦμα μέγα.

Ρητρεύειν οὐ δύναται γλῶττα οὐδενός, βρό-
τειος ἀγνή τὸ μέγιστον θαῦμά σου· τὸν ὑψιμέ-
δοντα γὰρ τέτοκας, τὸν δόντα σωτηρίαν πᾶσι τοῖς
σὲ τιμῶσι.

Θεμέλιον. Ὁχημα

Θεμέλιον τῆς πίστεως καὶ ὄχημα μυστικόν,
ἐνῷ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς ἀνεπαύσατο, καὶ τὴν
ἡμῶν πίστιν ἐστερέωσε, κηρύττομέν σε πάντες
ὑπερευλογημένη.

Ἐλπὶς.

Ἐλπίς καὶ καταφύγιον ἀπάντων εὐσεβῶν,

πέφυκας Παρθένη ἀγνή Θεοδόξαστε· διὸ καὶ γὰρ
βοῶ σοι ὁ πανάσωτος, σῶσόν με Κόρη σῶσον,
τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Λουτήρα.

Νοός μου τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον ἀγνή, ἀπό-
πλυνον τὸν ῥύπον τῆς συνειδήσεως· σὺ γὰρ Λου-
τὴρ ὑπάρχεις σωτήριος, ὦ γλυκυτάτη Κόρη σῶ-
σόν με τὸν σὸν δούλον.

Δοχεῖον.

Εὐλογημένη πάναγνε δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ
πᾶσαν ἐν δρακί τὴν κτίσιν κατέχοντος, δοχεῖον
καρπὸς τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἔργασαι τὸν σὸν δούλον
ὦ Γλυκυτάτη Κόρη.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Λυχνίαν σε γινώσκωμεν Μαρία σεμνή, μετὰ
λαμπαδίων χρυσῇ τὴν ἐπτάφωτον· σοὶ γὰρ ἡ
χάρις ἐπεσχίασε, Πνεύματος μυστηρίων ἐπτάκτι-
νος καὶ θεία.

Ψεκάδα τὴν οὐράνιον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, ἐπε-
λεύσει θεῖου πνεύματος παρὰ Πατρός· καὶ σὰρξ
ὁ Λόγος ἐχρημάτισε, καθ' ἡμᾶς ἀνευ ῥύπου Παρ-
θενομήτορ Κόρη.

Ὁ μέγα τὸ μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή,
ὅντως ἀκατάλυτον καὶ ἀνερμήνευτον, Θεὸς ἀν-

θρώποις πεφανέρωται, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Μυστήριον ἀνώτερον τῶν τοῦ Θεοῦ τεραστίων πάντων ἐν σοὶ πεφανέρωται· ὁ γὰρ ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀμήτωρ, νῦν ἐκ σοῦ ἀπάτωρ γεννᾶται κατὰ σάρκα,

Ἄλλος, Μεσίτης Θεοῦ.

Ρημάτων φωνῶν, καὶ τῶν δακρύων Δέσποινα ὑπήκουσας, τοῦ παρακαλοῦντός σε, πίσται καὶ πόθῳ Παραλύτου ποτέ, καὶ ταχέως τὴν ῥῶσιν αὐτῷ τελείως ἐνείμας.

Ἰδὼν ὁ λαὸς ὁ τῶν Κυθήρων Πάναγιε τὸ μέγιστον, τῆς θαυματουργίας σου, πάντες τῷ ναῷ σου νῦν προστρέχοντες, εὐχαρίστως ἐν πίστει συμφώνως σέ δοξάζουσιν.

Αγάλλεται νῦν, καὶ χορεύει μυστικῶς ἅπαν τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν Πανάχραντε, ἐν τῇ πανευσήμεῳ πανηγύρει σου, τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τὴν τεσσαρακονθήμερον.

Λυτροῦται πασῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν ἡ Νῆσος Δέσποινα, ἔχουσα προστάτιν σε ἀρρωγόν καὶ φύλακα καὶ πρόμαχον, καὶ γεραίρει διό σου, λαμπρῶς τὴν ἐπιείκειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ σ'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Καθέδραν.

Μακαρίζωσθε ἀγνή, τὴν Καθέδραν τοῦ Θεοῦ,

ἣν ἡγίασεν αὐτὸς, καὶ καθήσας ἐπὶ σέ, παρέχεται τὴν σωτηρίαν τοῖς σέ δοξάζουσι.

Καταφύγιον.

Ἀσμασι μελωδικοῖς, ἀνυμνοῦμέν σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Καταφύγιον τερπνόν, ἅπαντων γὰρ, πιστῶν ὑπάρχεις τῶν δοξαζόντων σε.

Πηγὴν.

Ρητορεῦσαι ἀτονεῖ, πᾶσα γλῶσσα εὐπρεπῆς, μεγαλειά σου ἀγνή· σὺ γὰρ πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς, καὶ σωτηρίας τοῖς σέ δοξάζουσι.

Τράπεζαν.

Ἰδοὺ τέθηκεν ἡμῖν, ὁ τῆς Κτίσεως Σωτὴρ, τὴν Μητέρα ἑαυτοῦ, Τράπεζαν ὡς μυστικὴν, ἐκτρέφουσαν, τῷ θεῷ ἄρτω τοὺς προσιόντας πιστῶς.

Κρατῆρα.

Ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὸν Κρατῆρα τῆς ζωῆς, τὸν προχέοντα ἡμῖν, τὰ νάματα τῆς Σωτηρίας, ἣν προσκυνήσωμεν.

Μεσίτριαν.

Μεσιτείαν τῶν πιστῶν ἐγνωμεν πρὸς τὸν Θεὸν τὴν πανάχραντον ἀγνήν, ἣν καὶ προβαλλόμεθα, πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὸν Προφήτην.

Ἐορτάσωμεν πιστοὶ, εορτὴν πάντως καὶ νῦν,

τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, Βασιλίσσης τοῦ παν-
τός· ἰδόμεν γὰρ τὸν παρειμένον συνεορτάζοντα.

Νίκην ἐσχηκας σεμνὴ κατὰ νόσων φθαρτικῶν,
ὡς τοῦ μόνου ἱατροῦ τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν,
υπάρχουσα, Μήτηρ καὶ παῖς· ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν·

Ἀπελύθησαν σφυρὰ, παραλύτου ἐκ μητρός,
τοῦ ἰάσαντος φρικτῶς, παρειμένους ῥήμασι· δύ-
ναμις γὰρ Υἱοῦ τυγχάνει τῇ ἐξουσίᾳ Μητρός.

Ρητορεύει ἐμφανῶς, ὁ γραμμάτων ἄπειρος,
καὶ κηρύττει ἅπασι μεγαλεῖα τῆς Μητρός, ἐξαί-
σια τῆς Θεοτόκου λαβὼν τὴν ἴασιν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας σφραγὶς Κόρη πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπα-
θενε τοῖς προσπελάζουσιν, ἀγνὴ τῷ θείῳ οἴκῳ σου,
καὶ τιμῶσι πιστῶς τὴν Εἰκόνα σου.

Μόνη γέγονας Κόρη ἀντίληψις, ταύτης σου
τῆς Νήσου Θεόν ὡς γεννήσασα καὶ ἀνομβρίας ἔλυ-
σας, τὸν αὐχμὸν καὶ τὴν γῆν κατεδρόσισας.

Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος οἶκός σου, πάναγνε Θεό-
νυμφε παρά τῶν δούλων σου, καὶ ἐν αὐτῷ κατέ-
κησας, καὶ πηγὰς ἀναβλύζεις ἰάσεων.

Λύτρωσόν με Παρθένε τὸν δέιλαιον, πάσης περι-
στάσεως καὶ καταχρίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων
μοι, καὶ κολάσεως ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

• Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

• Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς
χορηγούσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἀναμέλπον-
τες εὐφήμια μετὰ πόθου· ἀλλ' ὡς ἡγείρας παρά-
λυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστά-
σεως, τοὺς σοὶ κράζοντας· χαῖρε δόξα παγκό-
σμιος.

Ὁ οἶκος.

Ἀγγελοὶ ἀοράτως, καὶ βροτῶν πᾶσα φύσις, συμ-
φώνως ἀνυμνήσωμεν πάντες, τὴν πανθαύμαστον
Θεοτόκον ἀγνὴν· πολλῶν γὰρ θαυμάτων αὐτουργὸς
πέφηνε, καὶ ταύτην χαρμοσύνως εὐφημήσωμεν,
πιστῶς βοῶντες.

Χαῖρε παρθένε Μήτηρ Κυρίου,

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίου Θείου.

Χαῖρε ἀνομβρίας αὐχμὸν καταπαύουσα,

Χαῖρε ἐναντίους ἐχθροὺς καταθραύουσα.

Χαῖρε ὅτι τὸν παράλυτον καθυγείωσας λαμπρῶς,

Χαῖρε, ὅτι τῶν προσφύγων σου προστατεύεις
ἐναργῶς.

• Χαῖρε, ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλεις καύχημα
πάντων,

Χαῖρε, παντός τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε,

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.

Χαῖρε, ἀγνὴ ἀσθενῶν ἰατρεία,

Χαῖρε πάντων τῶν Πιστῶν Σωτηρία.
Χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ποιούμεν ἐνθύμησιν τοῦ
θαύματος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου τῶν Μυρτιδίων ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων ὅτε
τὸν Παράλυτον ἤγειρε.

Στίχ. Τέρως νεουργὸν εὐλογῶ τῆς Παρθένου.
Ἐσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρειμένα.
Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἔρρωται Παράλυτος.

Εὐρισκόμενος εἰς ταύτην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων
ἕνας ἐρημίτοπος, λεγόμενος Μυρτίδια, (διὰ τὸ ὅλος δα-
σσομένος ἀπὸ μυρτιάς, καὶ ἀκατοίκητος, μόνον τὰ ζῶα
τῶν ἀγροίκων ἐκεῖ ἔβoscαν,) ἔπραττεν ἐκεῖ κάποιος
εὐλαβὴς Χριστιανός, καὶ αὐτὸς ὁδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιαν
θεωρίαν ὅπου εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του, ἔχοντας περισσὴν
εὐλάβειαν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἐπήγαινε συχνότε-
ρα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον· καὶ στέκωντας ἐκεῖ, σταχα-
ζόμενος τοῦ τόπου τὴν ἀγριότητα, ἤκουσε φωνὴν ἀσράτως
ὅπου τοῦ ἔλεγεν, ἂν μὲ γυρεύης ἐδῶ σιμὰ εὐρίσκεις τὴν Εἰ-
κόνα μου, καὶ εἶναι καιρὸς ὅπου ἦλθα, καὶ εὐρίσκομαι ἐδῶ,
διὰ νὰ δώσω βοήθειαν ἐτούτου τοῦ τόπου. Ἀκούωντας
δὲ τὴν φωνὴν ὁ εὐλαβὴς ἐκεῖνος Χριστιανός, καὶ στρεφόμε-
νος ἔνθεν κάκειθεν, τάχα νὰ ἰδῇ ποῦς εἶναι ὅπου ὤμι-
λησε, καὶ μὴ θεωρῶντας τινὰ, ἔμεινε περίφοβος, καὶ κά-
νωντας τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἶπε· Κύριε, Κύριε
Χριστέ βοήθει μοι· καὶ σὺ Κυρία μου καὶ Δέσποινα
ὅπου ἔχεις πολλὴν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν μονογενῆ σου
Υἱόν, μὴ ἀργήσης νὰ μοῦ φανερώσης, ἂν ἦναι τὸ θέ-
λημα σου, τὴν φωνὴν ταύτην ὅπου ἤκουσα, τί εἶναι·

Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ φωνὴ αὕτη ἦτον διὰ καλῶν,
παρκαμερίζοντας ὀλίγον ὥσάν νὰ ἐγύρευε τὸ ποθοῦμενον.
θεωρεῖ μέσα εἰς μίαν μυρτίαν μίαν Εἰκόνα τῆς ὑπερ-
αγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μα-
ρίας. Εὐθὺς ὅπου τὴν εἶδεν, ἔλαβε μεγάλην χαρὰν,
καὶ ἐγνώρισε, πῶς ἡ φωνὴ ὅπου ἤκουσε ἦτον ἀπὸ τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸν ὠδήγησεν ἐκεῖ διὰ νὰ
εὕρῃ αὐτὴν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα. Ἐπείσε λοιπὸν καὶ τὴν
ἐπροσκύνησε, καὶ μετὰ δακρύων καὶ εὐχαριστιῶν τὴν
ἠσπάσθη· ἠσθάνετο δὲ πολλὴν εὐωδίαν θυμιαμάτων
εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὐθὺς λοιπὸν βοηθούμενος ἀπὸ
τὴν θεομητορικὴν δύναμιν, ἄρχισε καὶ ἐκοπτε τὸ δά-
σος· καὶ καθάρισας τὸν τόπον ἐκεῖνον κατὰ τὸ δυνα-
τόν του, ἔκτισεν ἐκεῖ μικρὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ
ἔθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ῥηθείσαν ἁγίαν Εἰκόνα, καὶ τὴν
ἐπωνόμασε Μυρτιδιότισσαν, ὥσάν ὅπου τὴν εὕρεν εἰς
ταῖς Μυρτίαις· καὶ ἔτιζεν ὁ τόπος ἐκεῖνος μέχρι τῆς
σήμερον λέγεται μυρτίδια διὰ τὴν ἀφορμὴν τοῦ πα-
λαιοῦ ἐκεῖνου δάσους. Ἐκαμε δὲ καὶ αὐτὸς μικρὸν κελ-
λίδον, καὶ γενόμενος μοναχὸς ἐκκτοίκησεν ἐκεῖ, λατρεύων-
τας μετὰ πάσης εὐλαβείας πάντοτε αὐτὴν τὴν ἁγίαν
καὶ θαυμαστὴν εἰκόνα. Ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐκαθάρισε
τὸ μυρτερόν ἐκεῖνο δάσος, ἐπλάτυνεν ἡ φήμη, καὶ ἡ
εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐπροστρέχασιν συνεχῶς μὲ
πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς
εἰκόνης, καὶ πολλὰ θαύματα ἔκαμεν εἰς ὅσους ἐπρό-
στρεξαν μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν, εἰς τόσον ὅπου ἐξα-
πλώθη ἡ δόξα της εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀποθανόντος
δὲ αὐτοῦ, ἔμεινεν ὕστερα κάποιος μοναχὸς εὐλαβὴς Δε-
όντιος ὀνομαζόμενος, ὁ ὅποιος κῆρυξεν τὸν αὐτὸν ναόν,
καὶ τὰ κελλίδον, καὶ ἐκκτάστης Μοναστηρίου.

Κάποιος εὐλαβὴς ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ὀνομαζόμενος Θεόδωρος, Κουμπανός, ἔχοντας ξεχωριστὴν εὐλάβειαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγιωτάτην καὶ θαυμασιωτάτην εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ ταῖς ἄλλαις λειτουργίαις, καὶ πανηγύρεις ὅπου ἔκάνεν εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, εἶχε συνήθειαν, καὶ ἔπερνεν ὅλους τοὺς συγγενεῖς, καὶ φίλους, καὶ ἐπήγαινεν ὕστερα ἀπὸ τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου σαράντα ἡμέραις, ὅπου εἶναι ἡ κδ' τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ ἔκαναν μὲ εὐλάβειαν λειτουργίαν, καὶ μεγάλην πανηγυρὶν ἐκεῖ· καὶ ἀπὸ τότε ἐσυνήθισθη ἡ αὕτη ἐορτὴ, νὰ γίνεταί· καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

Ἐτυχε μετὰ καιρὸν, καὶ σφοδρῶς ἀσθενήσας ὁ αὐτὸς Θεόδωρος ἐκατεστάθη παράλυτος, καὶ ἐκατέκειτο εἰς τὸν κράββατον χρόνους πολλοὺς, ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν καιρὸν διὰ τὴν δεινὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν δὲν ἐδύνάτο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν συνηθισμένην του ἐορτὴν, ἔπειπεν ὅμως πάντοτε τὰ παιδιὰ του, καὶ τοὺς συγγενεῖς του. καὶ ἔκαναν εὐλαβῶς τὴν πανηγυρὶν μὲ ἐλεημοσύνην πλουσιοπάροχον εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλάβεια δὲν ὀλιγόστευσε ποτὲ, μόνον καὶ μακρόθεν ἀπὸ τὴν κλίνην του μετὰ δακρύων προσευχόμενος ἔλεγε· Κυρία μου Μυρτιδιότισσα ἐλεήσου καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν, ἐσὺ ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ καταφυγὴ καὶ ἐπίσκεψις ἐκείνων ὅπου σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ σκέπη καὶ προστασία, ἐκείνων ὅπου σὲ παρηκαλοῦσι, βοήθησον κάμοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου καὶ ἀξιώσόν με τῆς ποθομένης, ὑγίας, νὰ ἔλθω σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον πρὶν τελείωσῃ ἡ ζωὴ μου, νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα. Ταῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα λόγια εὐλαβείας ἔλεγε μετὰ δακρύων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος, κάθε χρόνον,

καὶ πάντοτε ἐδόξαζε, καὶ ἔκανε τὴν ἐορτὴν κατὰ τὴν συνήθειαν. Μετὰ δὲ χρόνους ὅπου ἦτον ἐτὶ παράλυτος, φθάνοντας ὁ καιρὸς τῆς συνηθισμένης ἐορτῆς, ἀφοῦ ἐγένετο ἡ χρειάζομενη ἐτοιμασία νὰ κινήσουν ὅλοι, κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παιδιὰ του καὶ λέγει τῶν κλαίωντας. Ἀδελφοί καὶ τέκνα, φίλοι καὶ συγγενεῖς, ἐγὼ βλέπω τὸν ἐκυτόν μου εἰς τούτην τὴν πολυχρόνιον καὶ πολύπονον παραλύσιν, καὶ τρόπος ἰατρείας δὲν εὐρίσκεται εἰς ἐμένα· λοιπὸν παρηκαλῶσας νὰ ἐτοιμάσετε κράββατον διὰ νὰ μὲ ἀσυνώσετε νὰ μὲ πάρετε, καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου νὰ ἰδῶ, καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς κυρίας μου τῆς Μυρτιδιότισσας, ἵσως κάμει εὐσπλαγχνίαν καὶ εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον, καθὼς κάνει εἰς ὅλους ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνται. Αὗτοι δὲ ἀκούοντες τέτοια λυπηρὰ λόγια, πίστεως εὐλαβείας καὶ κατανύξεως γέμοντα, ἡτοίμασαν τὸν κράββατον, καὶ τὸν ἐπῆραν ὑπὸ τεσσάρων αἰρόμενον, καὶ φέροντές τον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν τῶν Μυρτιδιῶν. τὸν ἔθεσαν καθὼς ἐζήτησεν ἐμπροσθεν τῆς σεβασμίας εἰκόνης. Φθάσας ἐκεῖ, εὐθὺς ἀσυνκώνωντας τὰ ὀμμάτιά του πρὸς τὴν Θεοτόκον, εὐλαβῶς κλαίοντας ἔλεγε· Κυρία μου καὶ Δέσποινα, Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐσὺ εἶσαι ἡ προφιτευμένη Κόρη, ὅπου ἐγέννησας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν, καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ Αειπάρθετος ἔμεινας, καὶ ἔλαβες τόσῃ χάριν, ὅπου ἔγινες Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τὸν ὅποιον κρατῶντας ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας σου ἔχεις τόσῃ ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλειν, καὶ τὸ δύνασθαι, νὰ δίδῃς κάθε χάριν ὅπου σοὺ ζητήσουν, ὡς ἂν ὅπου ἔχεις εἰς τῆς χειρὸς σου τὴν αἰτίαν πασῶν τῶν χα-

ρίτων. Εὖ λοιπὸν ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀβοη-
θήτων, τῶν ὀρφανῶν ἡ προστασία, τῶν ἀσθενῶν ἡ ἰα-
τρεία, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνεύοντων
ἡ σωτηρία, κάμε ἔλεος καὶ εἰς ἐμένα, μεσίτευσαι εἰς
τὸν πολυεὐσπλαγχνον μονογενῆ σου Υἱόν, νὰ ἐλεήσῃ ἐ-
μένα τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ καθὼς πολλοὺς ἀσθενεῖς ἰά-
τρευσε, πολλοὺς νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ παραλύτους ἀ-
νάρθρωσε μόνον μὲ τὸν θεϊκόν του λόγον, ὅταν ἦτον
εἰς τὸν Κόσμον, οὕτως νὰ κάμῃ καὶ εἰς ἐμένα τὸν
ταπεινόν. Σήμερον ὅπου πανηγυρίζομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ
τεσσαρακονθήμερον ἐνθύμησιν τῆς ἀγίας σου κοιμήσεως,
δεῖξαι τὰ ἔλεῃ σου, δεῖξε τὴν δυναστείαν σου εἰς ἐμέ-
να, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἔδειξες εἰς ταύ-
την τὴν ἀγίαν ἡμέραν· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέσις μη-
τρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότην· μὴ μου παρίδῃς τὰ δά-
κρυα, μὴ μοῦ παρὰβλέψῃς τοὺς στεναγμούς, σπλαγχνῇ-
θῃτι τὸ βάρος τῆς μακρᾶς μου ἀσθενείας, τοὺς με-
γάλους καὶ ἀνυπομονήτους πόνους, μὴ κωλύσῃς τὰ ἀπὸ
νεότητός μου ἀμαρτήματα τὴν ἀπειρόν σου ἀγαθότητα
ἀλλὰ χάρισάι μοι τὴν ζητούμενην καὶ ποθουμένην υἱείαν.
Οἱ συναθροισθέντες ἀκούοντας τέτοια παρὰκελεστικά
λόγια ὅπου μετὰ δακρύων ἔλεγεν ὁ παράλυτος Θεόδω-
ρος, ὅλοι ἐκλαυσαν καὶ ἐπαρκαχαλοῦσαν διὰ τὴν βοή-
θειάν του. Κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἱερεῖς, καὶ λαϊκοὶ ἑ-
ψκλαν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου
τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλοντες τὸν κανό-
να εἰς τὸν ὄρθρον, εὐγῆκεν ἕνας ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν διὰ
κάποιαν ἀνάγκην, καὶ γυρίζοντας μετὰ βίας εἶπε εἰς ἐ-
κείνους ὅπου ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν· νὰ ἤξεύρετε ἀ-
δελφοί πῶς μοῦ ἐφάνηκε νὰ ἤκουσα πολλοῦ λαοῦ τα-
ραχὴν καὶ θόρυβον πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὡσάν

νὰ ἔρχονται πρὸς ἐδῶθεν· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐφοβήθησαν,
ἐπειδὴ καὶ τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται σιμὰ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ συχνὰ ἐπειράζετο ἀπὸ τοὺς κουρσάρους,
μάλιστα ἀπ' αὐτὴν τὴν στράταν εὐγένεαι καὶ ἔκαναν
πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ περίγυρα χωρία. Εὐγῆκα-
σι καὶ ἄλλοι νὰ βεβαιωθοῦν τὰ λεγόμενα, καὶ γυρίζον-
τες εἶπαν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ταρα-
χὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ θαρβάρων ἐπιδρομῇ ὅπου ἔρ-
χονται νὰ μᾶς σκλαβώσουν. Ἀκούσαντες οἱ ἐπίλοιποι
ἔφυγαν ὅλοι, καὶ ἄφισαν τὴν Ἀκολουθίαν, καὶ ἀπὸ τὸν
φόβον ἄλλοι ἔπιασαν τὰ βουνὰ, ἄλλοι τὴν στράταν,
ἄλλοι ἐκρύφθησαν εἰς τὰ κλαδιά, καὶ ἐπάσχθησαν ὅλοι
νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τέτοιον κίνδυνον. Ἦτον νύκτα ἀκόμη
καὶ δὲν ἔβλεπαν τίποτε· ὁ παράλυτος Θεόδωρος ὡ-
σάν ὅπου δὲν ἐδύνατο νὰ φύγῃ, ἀπαρτήθη ἀπὸ ὅ-
λους ὡς νεκρὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστεκεν ἐκεῖ
περίλυπος, καὶ καταφρονεμένος ὡσάν νὰ μὴν εἶχεν οὐ-
τε τέκνα. οὔτε ἄλλους συγγενεῖς, καὶ κἂν τινὰς δὲν
τοῦ ὠμίλησεν, ἀλλ' ἐδιόζονταν ποῖος νὰ φύγῃ προτή-
τερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν αἰ-
τίαν, μόνον ὅπου ἤκουσε τὴν σύγχυσιν τῆς φυγῆς αὐ-
τῶν. Φοβούμενος καὶ δειλιῶντας ὡσάν ἀπελπισμένος
ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνην βοήθειαν, προσευχόμενος εἶπε με-
τὰ δακρύων μεγαλοφώνως. Ὡ παρθενομῆτορ Μαρία Θεο-
τόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου καὶ ἐλπίδα ἐμοῦ τοῦ δυ-
στυχισμένου, ἰδοὺ πάντες ἔφυγον καὶ ἐμὲ μόνον ἀ-
φῆκαν, καὶ ἀπὲρρίψαν με ἀβοήθητον· διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ τὴν ἀγίαν σου χάριν νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ νὰ
μὲ σκεπᾷς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, νὰ
φύγῃ ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνα χέρια τῶν ἀθέων βρβαρῶν.
Ταῦτα λέγωντας μετὰ δακρύων θερμῶν, τοῦ ἐφάνη ὡ-

σάν νά τοῦ εἶπε τινάς, ἀσκήσῃ σου καί σὺ, φεύγε· καὶ οὕτως, ὦ τοῦ θαύματος, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἐνθύμησίν του, πῶς ἦτον ἀσθενής καὶ παράλυτος, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλευόντας ἀπὸ τὸν κράββατον, ὅπου ἐλείτετο, ἄρχισε καὶ ἔτρεχε φύγοντας, καὶ σπουδάζοντας νά φθάσῃ τοὺς ἄλλους ὅπου ἔφυγαν, καὶ μένοντας ἐξεστηκός, τοῦ ἐφαίνετο τὸ πρᾶγμα ὡς ἂν ὄνειρον. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν γινομένων ἐφθασεν ἡ ἡμέρα. καὶ ὁ αὐτὸς Θεόδωρος μὴ βλέποντες τινὰ οὔτε ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ὅπου ἔλεγαν, οὔτε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ὅπου ἦλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔσπευε μὲ λογισμὸν, καὶ γνωρίζοντας τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑγιῆ, ὡς ἂν νά μὴν εἶχε ποτὲ κάμμιαν ἀσθενεῖαν ἀπερασμένην, κατενόησε τέλος πάντων, καὶ ἐγνώρισε τὴν θαυμαστὴν καὶ ἀπροσδόκητον βοήθειαν καὶ ἰατροίαν, ὅπου ἡ Δέσποινα καὶ Κυρία τοῦ κόσμου ἔκαμεν εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν χαρὰν ὅπου ἔλαβεν, ἄρχισε καὶ ἔλεγε πολλὴν ὥραν τὸ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δοξάζω σε Θεέ μου· δοξάζω σε Παναγία μου· δοξάζω Δέσποινά μου τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· δοξάζω Κυρία μου τὴν ἐλεημοσύνην σου· εὐχαριστῶ ἀμέτρως Μυρτιδιότισσά μου χαριτωμένη τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγάλην καὶ υπερθαύμαστον βοήθειαν, ὅπου εἰς ἐμένα τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δούλόν σου ἔδωκες· ἐπεὶ δὴ καὶ γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν μου ὅλον ὑγιῆ ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθενής καὶ παράλυτος. Ἐπειτα ἐφώνησε τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔλεγε· παιδιὰ μου, συγγενεῖς μου καὶ φίλοι· Χριστιανοί, ἐλᾶτε νά εὐχαριστήσωμεν τὴν Μυρτιδιότισσαν, νά δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιόν της ὄνομα, καὶ μὴ φοβᾶσθε· διὰ τὴν ἐδῶ δὲν εἶναι ἐχθροὶ βάρβαροι· ὅπου ἐλογμάζεστε, μόνον νά ἐλθῇτε νά κρίξετε τὸ ἐξ ἐκεί-

σιον θαῦμα, ὅπου ἔκαμεν εἰς ἐμένα, νά δοξάσωμεν τὴν χάριν της. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς φωναῖς ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς λογιζόμενοι νά ἦναι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ φωνάζουσι διὰ νά τοὺς ἐξαπατήσουν, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον ἐκρύπτονταν εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τοῦ δάσους, καὶ ἄλλοι ἔφυγαν τρέχοντες περισσότερον· ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγαλύτερην φωνὴν ἔλεγε· ἐλᾶτε παιδιὰ μου κράζοντας καθ' ἓνα κατὰ τὸ ὄνομά του, καὶ λέγοντας· ἐγὼ εἶμαι ὁ πατέρας σας, ὅπου εἶμουν παράλυτος, καὶ ἡ Κυρία μας μὲ ἰάτρευσε, καὶ σιμώσατε χωρὶς φόβον νά εὐχαριστήσωμεν τὴν χάριν της. Ἀκούοντες οὖν τινὲς τὴν φωνὴν του, καὶ γνωρίζοντες τὴν, καὶ μὴ βλέποντες ἄλλον τινὰ, εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σιμώοντές του ἐγνώρισαν πῶς εἶναι αὐτός, ὁ πρῶτον παράλυτος, ἐφώνησαν λοιπὸν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ ἐσυνηθροίσθησαν ἅπκντες καὶ θεωρῶντες αὐτὸν ὅλον γερόν, καὶ παντελῶς ὑγιῆ, χωρὶς κανένα σιμάδι ἀσθενείας, ἔμειναν ὅλοι ἐξεστηκοί, καὶ ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέησον· καὶ ἐρωτῶντές τον πῶς ἰατρεύθη, ἐδιηγῆθη κατὰ καλεπτῶς τὰ πάντα ὡς ἄνωθεν. Καὶ λοιπὸν γνωρίσαντες ὅλοι τὴν φανερὴν θαυματουργίαν τῆς Θεομήτορος ἐγύρισαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν πρῶτον παράλυτον σκιρτῶντα, καὶ ἀγαλλόμενον, καὶ ἔδωσαν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης τῆς ὑπεργίας, ὅπου ἀγκαλὰ νά ἀργῇ τὴν βοήθειάν της, διὰ νά ἰδῇ τὴν ὑπομονὴν τοῦ παρακαλοῦντος, ὅμως δὲν ἀλησιμονεῖ, ἀλλ' εἰς ὥραν ὅπου δὲν ἐλπίζει τινὰς λαμβάνει τὴν ποθυμῆν ὑγίαν. Ἀδύνατον εἶναι δὲ νά φανερῶσωμεν τὰ ὅσα ἔλεγεν ὁ ἰατρευθεὶς παράλυτος εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου· καὶ οὕτως ἐτελείωσαν τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ εὐχαριστίας,

καὶ δοξολογίας. Ἐόρταζεν ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὑποῦ τὸν ἱάτρευσε θαυμασίως, ἕως ὅλην του τὴν ζωὴν, καὶ ἔκανε μεγάλας πανηγύρεις, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἔφηλε παρηγγελίαν τῶν συγγενῶν του νὰ κάνουνσι τὴν αὐτὴν εορτὴν, καὶ ἕως τὴν σήμερον οἱ ἀπόγονοί του κατὰ τὸ δυνατόν τους ἐπιτελοῦσι τὴν αὐτὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐπλάτυνε περισσότερον ἡ εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ εἰς ἐνθύμησιν τοῦ αὐτοῦ θαύματος, συναθροίζεται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήσου ἀπὸ τὴν χώραν καὶ ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ κάνουν εἰς τὸ Μοναστήριον μεγάλην εορτὴν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Νὰ διηγηθῇ τινὰς τὰ ἀμέτρητα θαύματα ὅπου καθ' ἑκάστην κάνει ἡ αὐτὴ ἀγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων εἶναι ἀδύνατον· ἀλλ' ὅμως ὀλίγα τινὰ νὰ εἰποῦμεν εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ οὕτως νὰ τελειώσωμεν τὸν λόγον.

Ποτὲ καιρὸν ἦλθασιν οἱ βάρβαροι νὰ κουρσεύσουν τὸ Μοναστήριον, καὶ σιμώνωντες ταχύτερον ἀντίκρυτα αὐτοῦ, εἶδασιν πλῆθος ἀπὸ φωτίαις ἀρμάτων, ἤγουν φυτῶν σιμὰ εἰς τὸ Μοναστήριον· καὶ λογιζόμενοι ὅτι νὰ τοὺς ἐκκτάλαθαι οἱ ἄνθρωποι τοῦ νησιού, καὶ ἐκκτέθη λαὸς διὰ νὰ τοὺς πολεμήσουν, φοβηθέντες μεγάλως ἔφυγαν· καὶ ἐτῆ ἐφυλάχθη καὶ τὸ Μοναστήριον ἀβλαβές, καὶ ὅλη ἡ νῆσος διὰ προστασίαν τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Ἄλλοτε πάλιν περνώντας ἓνα καράβι ἀπ' ἔξωθεν τοῦ Μοναστηρίου, ὑπήντησεν εἰς τὸ πέλαγος μεγάλον κλύδωνα τῆς θαλάσσης, καὶ κινδυνεύοντας νὰ καταποντισθῇ, ἐπικλησθήσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ καραβίου τὴν

Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, καὶ τὸν Μέγαν Νικόλαον νὰ τοὺς βοηθήσωσι νὰ πιάσουν λιμένα, καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν οἶκόν της ἐλεημοσύνην ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν εἰς βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου καὶ νὰ κτισθῇ καὶ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ οὕτως εἰς ὀλίγην ὥραν ἔφθασαν εἰς λιμένα ἐκεῖ σιμὰ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐθὺς ἐπῆγαν ὅλοι, καὶ ἔδωκαν εὐχαριστίαν, καὶ ἐλεημοσύνην πλουσίαν, καὶ ἔκαμαν εἰς τὸ μοναστήριον οἰκοδομήν, καὶ ἐκτίσθη καὶ ὁ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ Μαυροβράχο, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ θαύματος.

Πολλαῖς φοραῖς ἔτυχεν εἰς αὐτὸ τὸ νησί τῶν Κυθῶρων πείνα μεγάλη ἀπὸ ἀστοχίαν καρπῶν, καὶ μετὰ τὴν προμήθειαν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ὑποῦ τὴν ἐπικαλοῦνταν εἰς βοήθειαν πάντες, οἰκονόμησε καὶ ἔφερναν καρποὺς ἀπὸ ξένους τόπους καὶ ἐκυβερνᾶτον ὁ λαός.

Ἀπὸ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάριτες ὅπου ἐλάβανον, καὶ λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοί, ὅπου προστρέχουσιν εἰς τὴν χάριν της μετὰ τασσήματα, ἄλλοι ἐκτίσαν κελλία, ἄλλοι ἀφιέρωσαν χωράφια, καὶ ἄλλα πράγματα εἰς μνημόσινον αὐτῶν, καὶ ἐκαταστάθη τὸ Μοναστήριον οὕτως εὐπρεπὲς καθὼς φαίνεται.

Ὁ λαὸς τοῦ αὐτοῦ θεωρώντας τὰ ἄπειρα θαύματα, ὅπου ἐγίνονταν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα, εἰς εὐχαριστίαν τῆς Θεοτόκου ἐσυμφώνησαν καὶ ἔκαμαν ἐξοδὶκν νὰ ἐνδύσουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα ὅλην μετὰ ἡμῶν, καὶ πέμποντας εἰς τὴν Κρήτην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ κάμουν τὸ ἀργυρὸν ἔνδυμα, ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸν λιμένα τῆς νήσου λεγόμενον Καψάλη, ὑπήντησε τὸ πλοῖον ὅπου τὸ ἔφερνε, φούσταις ἀγαρηνῶν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Ἐπλεκαν τὰ αὐτὰ πλοῖα ἔξω ἀπὸ τὴν Βρουλέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ Κάστρα, ὡς φαίνεται, ὅπου

δὲν φθάνει δύο φορές τὸ βόλι τοῦ πλέον μεγάλου κου-
φωτοῦ σιδήρου, ἤτοι κανονικοῦ. Φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν
ὑπερχαίαν Θεοτόκον ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου μὲ παρε-
κίνησιν τῶν Χριστιανῶν ὅπου ἔσταναν βλέποντες, ἐπρό-
σταξε καὶ ἔσυραν μίαν μικρὴν λουμπάρδαν ἀπὸ τοῦ
κάστρου, διὰ νὰ δώσουν παρὰ μικρὸν θάρος τοῦ πλοίου
ὅπου ἐσήμωνε νὰ ἐμπῇ εἰς τὸν λιμένα, μὴν ἡξεύρωντας
τινὰς, πῶς εἰς αὐτὸ νὰ ἦτον τὸ ἔνδυμα τῆς Θεοτό-
κου, καὶ διὰ νὰ δώσουν τάχα καὶ φόβον τῶν Φούστων
αὐτοῦ τὸ ἐξύγωναν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιᾶσυν. Αὐ-
τὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λουμπάρδας ἔφθασεν ἕως ἔξω
εἰς τόπον λεγόμενον Κορινθία, μακρὰν ἀπὸ τὸν λι-
μένα εἰς τὸ πλάγι τῶν Φούστων, καὶ φοβηθεῖσαι νὰ
σιμώσουν περισσότερο, ἄφησαν τὸ πλοῖον καὶ ἔφυγον.
Θεωρῶντες ὁ αὐθέντης, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τὸ διάστημα
ὅπου ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογιάσαν πῶς ἐσημείωνε πράγ-
μα παράδοξον. Φθάσας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν
λιμένα, καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς πῶς εἶχε μέσα τὸ ἔνδυμα
τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ὅλοι ἐδόξασαν τὴν χάριν τῆς εἰς τὸ
θαῦμα ὅπου ἔκαμε, καὶ ἐρύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶ-
ρον τῶν Πιστῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ οὕ-
τως μετὰ μεγάλης εὐχαριστίας τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν ἁγίαν
Εἰκόνα.

Τίς δὲ νὰ διηγηθῇ ταῖς καθημεριναῖς Θαυματουργαῖς
ὅπου κάνει εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὴν μετὰ πίστεως.
Πολλὰς φορές ὅταν τύχῃ ἀνομβρία, καὶ εὐχάλουν αὐ-
τὴν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα κἀνόντας λιτανεῖαν, εὐθὺς πέμ-
πει ὑετὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὴν δροσίξει εἰς βοήθειαν καὶ
κυβέρνησιν τῆς Νήσου.

Μερικαῖς φορές ἐπίσας καὶ θανατικὴ νόσος, καὶ μὲ
λιτανεῖαις καὶ δεήσεσι εὐγνώμωντας τὴν ἁγίαν αὐτὴν

εἰκόνα, καὶ παρακαλῶντας τὴν ὁ λαὸς ἐκατέπαυσε, καὶ
δὲν ἐπλάτυνε νὰ ἀφανίσῃ τὸν τόπον, καθὼς συμβαίνει
εἰς ἄλλας χώρας.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐπολεμάτον ἡ περίφημος Κρή-
τη ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ἔφθασεν ἡ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀρ-
μάδα εἰς τούτην τὴν νῆσον, καὶ εὐγῆκε πολὺ πλῆθος
ἀπ' αὐτοὺς εἰς ἓνα χωρίον λεγόμενον τῆς Κερᾶς, εἰς τὸν
ποταμὸν τὴν νύκτα κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ τῆς
Κυρίας Μυρτιδιότισσας τοὺς ἐγνώρισαν τινες, καὶ κη-
ρύσσοντας μὲ φωναῖς πῶς ἔφθασαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὰ
χωρία, ἔφυγαν ὅλοι γυναῖκες καὶ παιδιὰ, καὶ ὅσοι ἦτον
ἄνδρες τῶν ἀρμάτων ἐστάθησαν καὶ ἐπολέμησαν. Εἶχαν
πρόσταγμα ἀπὸ τὸν πασιὰ τοὺς, ὅτι ὡσὰν ἀκούσουν
κτύπον ἀπὸ τὰ κάτεργα νὰ γυρίσουν εὐθὺς μετ' ὀλίγον
λοιπὸν ἤκουσαν οἱ Ἀγαρηνοὶ δύο βρονταῖς, καὶ λογιάζον-
τας ὅτι εἶναι λουμπαρδιαῖς, ἐγύρισαν κατὰ τὴν προστα-
γὴν εἰς τὰ κάτεργα, καὶ μόνον ὅτι ἐδυνήθησαν ἐκπῶν
καὶ ἐκλεψαν, μὰ τινὰς τῶν Χριστιανῶν οὔτε ἐβλάβη,
οὔτε ἐθανατώθη, μάλιστα πολλοὶ τῶν Ἀγαρηνῶν ἔχα-
σαν τὴν σφάτταν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ νησί, καὶ ὕστερον
τοὺς εὗρηκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιὰς τὸ φουσάτον τοῦ
ὅπου ἐγύρισεν ἔτζη ἔξαφνα, χωρὶς νὰ τοὺς κάμῃ τὸ
σημάδι ὅπου τοὺς εἶχε παραγγεῖλει, ἡρώτα τὴν αἰτίαν
καὶ αὐτοὶ ἔλεγον πῶς ἤκουσαν δύο λουμπαρδιαῖς καὶ
ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζοντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν
τῶν, ἔλεγε, πῶς βέβαια δὲν τοὺς ἔκραξε καθὼς τοὺς
εἶχε σημειώσει, ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι ἐγνώρισαν πῶς
ἦτον ἡ βρονταῖς ἀπὸ προστασίαν τῆς Θεοτόκου ὅπου
τὴν ἐπεκαλέσθησαν εἰς βοήθειαν, καὶ ταῖς ὥραις ἐκείναις
ἔκαναν παρακλήσεις καὶ λιτανεῖαις ἔμπροσθεν εἰς τὴν
ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον αψαβ'. τῇ πρώτῃ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς εὐρισκόμενος ἕνας Ἀρχόντης τὸ ὄνομά του Ἰωάννης, τὸ γένος του Καλούτζης εἰς τὸ ὄφρϊκιον τῆς Καγγελαρίας (ἦτον δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἦτοι τῆς Ὁρθοδόξιας, εἰς ταῖς πέντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας) καὶ ἀναγινώσκοντας κῆποις χαρτίᾳ ὅπου ἐδιχλάμβανον ὑποθέσεις ἐδικῆς του, ἄρχισεν ἡ γλῶσσά του νὰ τραυλίζῃ, καὶ μετ' ὀλίγον σφαλίζοντας τὰ ὁμμάτιά του, καὶ μένοντας ἀκίνηταις αἱ αἰσθήσεις αὐτοῦ ἔμεινεν ἄφθογγος, καὶ ἄλλος, μὲ βρυγμὸν μεγάλον τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, καὶ τραχυμὴν ὅλου τοῦ σώματος αὐτοῦ ὅθεν ἐξίστησαν οἱ παρόντες διὰ τὸ συμβεβηκὸς, καὶ ἀσυκλόνοντες τὸν ἀσθενῆ τὸν ἔθεσαν εἰς τὴν κλίνην, ὅπου ἦτον εἰς τὸ αὐτὸ ὄφρϊκιον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτοῦ τοῦ ἐλεεινοῦ συμβάματος, ἔρθεσαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ μετ' αὐτοῦς ἡ γυνὴ του, ἡ ὁποία κλαίονσα δεινῶς, καὶ τύπτοντας τὸ στήθος ἐπικαλεῖτο μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν ἐνθερμον καὶ θεόσεπτον ὄνομα τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας· ἔκραζαν δὲ τὸν Ἀέστορα, ὅστις ἦτον ἔμπειρος, καὶ τέλειος εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐπιμελῶς ἐπιχειρηθεὶς πολλὰ φάρμακα ποσῶς δὲν ὠφέλησαν· καὶ βλέποντες τὴν σφοδρότητα τοῦ κακοῦ, ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον διὰ νὰ δώσῃ τέλος, νομίζοντές τον ὅλοι ὡς νεκρόν. Ἐμείνεν οὖν εἰς τέτοιαν κατὰστασιν ἕως τὸ πρωὶ τῆς τρίτης, καὶ εἰς ὅλον ἐτοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔπαυεν ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἡ στρέβλσις τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ἐπίδεσις τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἡ κωφότης τῶν ὠτίων αὐτοῦ καὶ τὸ κλειθρον τῶν ὀρθοκλινῶν αὐτοῦ, εἰς τόσον ὅπου ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ τοῦ ἐτοιμάσωσι τὰ ἀναγκαῖα πάντα τοῦ ἐνταφιασμοῦ του.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐσυνέβη ὅπου ἡ πανθαύματος ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν ἦτον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνήθειαν κάθε χρόνον κάνουνσι λιτανεῖαν εἰς ὅλην τὴν νῆσον, ἔχουν εἰς τὴν χώραν, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ νὰ εὐλογήσῃ μετὰ τὴν προσκηνητὴν παύρησίαν τῆς ὅλου τὸν Κόσμον, καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν, προσελθοῦσα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνας, ὅλοι κλαίνοντες μετ' εὐλαθείας καὶ συντετριμμένης καρδίας ἔκαμν παράκλησιν καὶ λιτανεῖαν διὰ τὴν ὑγείαν, καὶ βοήθειαν τοῦ ἡμιθανοῦς Ἰωάννου. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀκολουθίας, ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον νὰ ἰδοῦσι τὸν ἄρρωστον, ὃ τοῦ θαύματος, τὸν ἤρρικον ἐλεύθερον παντὸς κακοῦ, καὶ λαλοῦντα ὡς τὸ πρότερον, δίχως τινὸς σημείου ἀνάγκης. Τοῦτο τὸ θαῦμα ἔφερε τόσῃ ἐκπληξίν εἰς ὅλους ὅπου τὸ εἶδαν καὶ ἤκουσαν, ὅπου μεγαλοφώνως ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Λαβὼν λοιπὸν τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑγείαν, ὑπῆγε σωματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πανοικί εὐφρανόμενος, ὑμνῶντας καὶ εὐχαριστῶντας μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν τὴν Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ ἐξάσιον καὶ φρικτὸν τερατούργημα, ὅπου ἔκαμε πρὸς αὐτόν, καὶ ἀφιέρωσεν εἰς σημεῖον εὐχαριστίας εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἕνα ζευγάρη βραχιόλια χρυσᾶ, εἰς αἰδίδιον μνήμην τοῦ θαυμαστοῦ ἔργου τῆς Θεομήτορος.

Ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἄπειρα ἔκαμε καὶ κάνει καθεκάστην ἡμέραν, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως. καὶ τί λέγω; μόνον ἡ θεωρία τῆς αὐτῆς ἁγίας Εἰκόνας φανερώνει τὴν μεγάλην χάριν ὅπου ἔχει· καὶ τόσον αὐξήσεν ἡ κοινὴ εὐλάβεια εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπου ἀπὸ τὰ τασσήματα, ἀγκαλιὰ καὶ εἰς πτωχὴν νῆσον, εἶναι ὁλόχρυσον, μὲ ἔμπροσθέν της ἕνα

γλυδεύοντα ἔτοι κολάναν μεγάλην, καὶ ἐγκόλπιον μὲ πολυτίμους πέτραις καὶ μαργαριτάρια· ἐξω ἀπὸ ἄλλα χρυσάφια, ἀσήμια, καὶ ἄλλα σκεύη, καὶ ὑποστατικά ὅπου ἔχει τὸ Μοναστήριόν της, ὅπου εἶναι τόπος ἅγιος, καὶ μόνον νὰ ὑπάγῃ τινὰς γέμει ψυχικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως.

Λοιπὸν πατέρες καὶ ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν τέτοιον θησαυρὸν πλήρη θείας χάριτος, καὶ δωρεᾶς, ὅλοι ἀσπασθῆτε μὲ εὐλάβειαν, καὶ μὲ μίαν συμφωνίαν στερεᾶς πίστεως, ἃς παρακαλέσωμεν, ἃς εὐχαριστήσωμεν, ἃς δοξολογήσωμεν τὴν χάριν της λέγοντες.

Μαρία, Κυρία καὶ Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, Παρθένε τῶν παρθένων, Μητέρα τῶν μητέρων, ἡ σκέπη καὶ καταφυγὴ τῶν πιστῶν, ἡ προστασία τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, ἡ Σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανωμένων ἡ ὁδηγία, τῶν ἀβοηθήτων ἡ βοήθεια, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνεύόντων ἡ λύτρωσις, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἰατρεία, τῶν πεινόντων ἡ τροφή, τῶν ὀρφανῶν ἡ ἐπικουρία, τῶν χηράδων ἡ ἐπίσκεψις, τῶν ὁρθόδοξων βασιλέων τὸ κραταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ιερῶν τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν τὸ ἀγλαΐσμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολογοῦμεν τὰς χάριτας, κηρύττομεν τὰ ἄπειρά σου θαύματα, εὐχαριστοῦμεν σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, προσκυνοῦμεν τὴν ἄκρην σου ἐλεημοσύνην καὶ βοήθειαν, ὅπου ἔκαμες καὶ καθεκράστην κἀνεις εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλούς.

Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλην σου παρρησίαν μητρόθεν Δέσποινα, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ δίδε εἰς ὅλους τὴν συνηθισμένην σου βοήθειαν· διὰ τὴν ἄλλην καταφυγὴν δὲν ἔχομεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην

τὴν Νῆσον, παρὰ τὴν χάριν σου. Ἐσένα ἔχομεν καύχημα· ἐσένα ἔχομεν βοηθόν· εἰς τὰ χεῖλη μας πάντα ἐστὶ ἡ Μυρτιδιότισσά μας μελετᾶται· εἰς τὸ στόμα μας πάντοτε τὸ ἅγιόν σου ὄνομα εὐρίσκεται δεδοξασμένον, καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας πάντα ἐσένα παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς βοηθῇ· καὶ ἀγκαλὰ νὰ σοῦ πταίωμεν μὲ χίλιαις κακαῖς πράξεις κάθε ἡμέραν, ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὲν προστρέχομεν παρὰ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὦ Μητέρα τοῦ Ὑπερουσπλαγγνοῦ Θεοῦ ἡμῶν νὰ μᾶς ἀξιώσῃς τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς χεῖράς σου ὅλην μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέτομεν, καὶ ἐσένα παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυτρώνῃς ἀπὸ κάθε πειρασμὸν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ νὰ μᾶς φωτίξῃς νὰ κάνωμεν πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῇ θεῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἡ κάμινος Σωτῆρ. Περιστερὰν.

Ἀγνὴν περιστερὰν τὴν ἀμόλυντον, τὴν τὸν Θεὸν ἀφράστως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, τὸ τῶν πατέρων ἀγλαΐσμα.

Καύχημα.

Γηθόμενῃ πιστῶς εὐφημήσωμεν, τὸ Καύχημα πιστῶν τὴν πανάχραντον, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, καὶ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νίκην.

Νικήσαντες τὰ πάθη τοῦ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ χαρίσματα, ἡ Νίκη γὰρ ἐπέστη, κατ' ἐχθρῶν ἡ Παντάνασσα.

Γέφυραν.

Ἡ Γέφυρα Θεοῦ ἡ πανθαύμαστος, τοὺς ἐκ τῆς γῆς πιστοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, σὺ Παναγία Θεόνυμφε.

Χώραν.

Μεγάλως ἐδοξάσθης Πανάχραντε, ὅτι ἐν σοὶ κατώκησε Κύριος, ὁ μὴ χωρὼν ἐν πᾶσι, χώραν δὲ αὐτοῦ σε κατέστησε.

Παστάδα.

Εν σοὶ γαστρὶ οἰκήσας ὁ Ὑψιστος ὡς ἔμψυχον Παστάδα σὲ ἔδειξε, καὶ καθηγίασέ σε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρομφαίαν σε γινώσκωμεν Δέσποινα, παγίδων διαβόλου ὀλοθρευτοῦ· διό σε ἀνυμνοῦμεν ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα.

Ἡ Γέννησίς σου Κόρη παράδοξος, ἡ κοίμησις φρικτὴ καὶ ἐξαισίος· ὅθεν σε καὶ θαυμάτων ὠκεανὸν ὀρῶμεν.

Τὸ ἄφραστον καὶ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας Νύμφη ἀνύμφευτε, ἐν βάτῳ καιομένη, Μωυσῆς προεώρα.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νεκρώσεως σώματος τὴν ἰατρείαν, ὁρῶν ὁ Παράλυτος μεγάλως ἐξεπλήττετο, καὶ σὲ τὴν πανά-

χραντον πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, βῶν ἀνεδόξαζε, σὺ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Εν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ προσπεφυγότες, Παρθένε πανάχραντε οἱ πεπτωκότες δοῦλοί σου, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις καὶ νεκρωθέντες δεινῶς, ἐγειρόν δεόμεθα τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας τὴν ὑπερένδοξον.

Ὁ οἶκός σου πάντα γινε πᾶσιν ἐφάνθη, πηγὴ ἁγιάσματος καὶ βρύσις ἀνεξάντλητος, ἰάματα βλύζουσα τοῖς προσιούσι πιστῶς· ὅθεν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογημένην καὶ ὑπερένδοξον.

Νῦν πάντως πεπλήρωται τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ στίφος Πανάχραντε χαρᾶς, καὶ ἀπονέμει σοι, χαριστήριον αἶνον, καὶ μεγαλύνει φαιδρῶς Κόρη τὰ θαυμάσια, σὺ γὰρ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσάν.

ᾠδὴ ἡ. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πλάκα.

Ἄσοι τὴν πανάχραντον αἰνέσωμεν λαμπρῶς, Πλάκα τὴν θεόγραφον ἡ δέδοται Μωσῇ. ἐν ἧ ἐπεγράφη ἐν δακτύλῳ Θεοῦ, Χριστὸς Θεοῦ Λόγος ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πόκον.

Εὐκλείας ἐφυμνίοις τιμῶμέν σε ἄγνη, τὸν Πόκον τὸν ἑνδροσον ὃν εἶδε Γεδεών· ἐν ᾧ οὐρανόθεν καταβάς ὁ Χριστὸς, ἐδρόσισε πάντα τῆς σωτηρίας δρόσον.

Ὅρος ἀλατόμητον.

Τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή, Ὅρος ἀλατόμητον προεῖδε Δανιήλ, ἀνάνδρως τεκοῦσαν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· διό σε ὑμνοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥόδον.

Ἰδοὺ πᾶσιν ἦνθησε τὸ Ῥόδον Ὡσηὲ, μυρίζουσα ἅπαντας σωτήριον ὁσμὴν, ἡ μόνη Παρθένης ἡ τεκοῦσα Χριστόν· ἦν περ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀλκᾶς.

Ὀλκᾶς ἀγλαόμορφος ἐπέφανας ἡμῖν· δι' ἧς ἡ μετάβασις ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πιστοῖς ἐγεγόνει ὡς τετοκοῦσα Θεόν· διό σε ὑμνοῦμεν ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σιών καὶ Πόλιν.

Σιών Θεοῦ ἐμψυχον, καὶ Πόλιν μυστικὴν, ἐφ' ἣν κατεσκήνωσεν ἀρρήτως ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένη Ζαχαρίας ποτέ, καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαβίδα.

Καλῶς σε προέφησε Λαβίδα μυστικὴν, τὸν ἄνθρακα φέρουσα τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, Χριστόν τὸν Σωτῆρα Ἡσαΐας ποτέ· διό σε ὑμνοῦμεν τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Υμνοῦμεν σου Δέσποινα Θαυμάτων τοὺς χρό-

νοῦς· καὶ σὲ μεγαλύνομεν ὡς κέντρον τῆς ζωῆς· ἐκ σοῦ γὰρ λαμβάνει πᾶς πιστὸς ἱλασμόν, ἀνυμνολογῶν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαοὶ νῦν προσέλθετε τῷ θείῳ ἱερῷ, Κυθήρων ἐν ἄσμασι καὶ στέψατε λαμπρῶς, Μητέρα τοῦ πάντων βασιλέως Χριστοῦ, ἡμῖν χορηγοῦσαν δωρεὰς ἀκένωτους.

Ὁν τάξεις Δυνάμεων οὐ δύνανται ὁρᾶν, σὺ Κόρη Θεοόνυμφε γεγέννηκας ἐν γῇ, καὶ ἔθρεψας βρέφος ἐν ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, Θεὸν πρὸ αἰώνων, ὦ Μυστηρίου ξένου.

Γαστήρ τῆς προμήτορος ἀπέτεκε φθοράν, γαστήρ Θεομήτορος ἐξήνησεν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν ὄντως εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Κάμιнос ποτέ.

Πάντων τῶν πιστῶν σὺ εἶ ἡ προστασία, καταφυγὴ τε καὶ διάσωμα, ἐλπίς τε καὶ στήριγμα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε· διὸ πάντες γεραίρομεν ψάλλοντες, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένη τὸν τόκον σου.

Ῥῥαί με ἀγνή δεινῶν ἀβρωστημάτων, τῶν τῆς ψυχῆς· τε καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐκκαθαίρουσα, καὶ πταισμάτων δὸς συγχώρησιν, τῷ πόθῳ σε καὶ πίστει δοξάζοντι· χαῖρε εὐλογημένη Παρθένη, χαῖρε πανθαύμαστε.

Ὁλος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ χρι-

στῶνυμος συνήθροισται, λαὸς τοῦ ὑμνήσαι σου, τὰ
θαυμάσια Θεόνυμφε· παράλυτον γὰρ ἡγεiras ψάλ-
λοντα, ἐν αἰνέσει, δεδοξασμένη χαῖρε παμμακά-
ριστε.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα ὑπάρχεις, τῶν
Ἀποστόλων τὸ κραταίωμα, Μαρτύρων τὸ στήριγμα,
ἱερέων ἐγκαλλώπισμα, πάντων ἡμῶν τὸ καύχημα·
διό σε ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη παντευλόγητε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Λαμπάδα.

Ἀγαλλιώμεθα πάντες, οἱ μετὰ πόθου τιμώντες,
τὴν Θεομήτορα πιστοὶ, τὴν Λαμπάδα τὴν θεῖαν, τὴν
ἀναλάμψασαν τὸ φῶς, τῆς θείας λαμπρότητος καὶ
ἐλκυσαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τοὺς ἐν πλάνῃ δια-
τρίβοντας αἰσχροῦς.

Θησαυρόν.

Λευχειμονεῖτω ἡ κτίσις, καὶ πᾶσα βρότειος φύσις,
τέτευχε γὰρ τὸν Θησαυρὸν χαρισμάτων τῶν θεῶν,
τῆς ἀμβροσίας καὶ ζωῆς, τὴν ἄμωμον· Δέσποιναν
πλουτίζουσιν, τοὺς αὐτὴν προσκυνοῦντας, μετὰ
πόθου σωτηρίας πλουτισμόν.

Αὐλὴν λογικῶν προβάτων.

Αὐτρωσις Κόρη γενοῦ μοι τοῦ πλανηθέντος προ-
βάτου, περιπεσόντος τοῖς λησταῖς, καὶ δεινῶς πλη-
ρωθέντος, ἐπισυνάγαγε καὶ εἰς θεῖα σκηνώματα ἡ

τέξασα, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, τῶν προβάτων ἡ
Αὐλὴ τῶν λογικῶν.

Γῆν ἐπαγγελίας, Κλῆμα ζωῆς.

Ωραῖος πάντα γινε πέλει, καὶ ὑπερπόθητος πᾶσιν, ὁ
ἀγεώργητος καρπὸς, ὃν ἐβλάστησας Κόρη· ἐπαγ-
γελίας γὰρ ἡ Γῆ, καὶ τὸ Κλῆμα τῆς ζωῆς σὺ πέ-
φυκας, ἡ τεκοῦσα τὸν βότρην, σωτηρίας οἶνον στά-
ζοντα ἡμῖν.

Διάδημα.

Νῦν ἐνεδύθημεν κλέος, Θεοῦ τῆς Υἱοθεσίας, καὶ
ἀμαρτίας τὴν ἀχλὴν ἐκδεδύμεθα πάντες· τῆς βασι-
λείου γὰρ στολῆς κατηξίωσεν ἡμᾶς ἡ μόνη ἀγνή,
τὸ διάδημα κάλλους σωτηρίας ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν.

Σάπφειρον.

Ἀμαρτιῶν μου τὸν ζόφον, καὶ σκοτασμόν τῆς
ψυχῆς μου, λάμπρυνον μόνη ἀγαθὴ, καὶ χαρὰς
πλήρωσόν με· σὲ γὰρ ὁ Ἰεζεκιήλ, ἑώρακε Σάπφει-
ρον λαμπρότατον, ὥσπερ θρόνον βαστάζουσιν ἐν
κόλποις, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ὁν ἐσωμάτωσας Κόρη, Παρθενομήτορ Μαρία,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐλαβῶς προσελθόντων ἐν τάχει,
τεμένει σου τῷ ἱερῷ, τὰ ἐόρτια ἄσαι σὴ τῇ πηγῇ,
χαρισμάτων παντοίων, μὴ διαλλείπης ἱκετεύουσα.

Υμνον σοι Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῶν
Κυθέρων, δικαίως καὶ χρεωστικῶς, ὃν πλουσίως

λαμβάνει, καὶ ἀενάως δωρεῶν, ἐκ σοῦ Παναμώ-
μητε καὶ ἐκβοᾷ, εὐχαρίστω καρδία, μεγαλύνων.
σε βροτῶν καταφυγὴν.

Ἰδοὺ παράλυτος μέλπει, τὴν ἐν αὐτῷ γενομένην,
θαυματοποίησιν ἀγνῇ, καὶ τρανῶς καταγγέλλει,
τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε πανά-
χραντε εὐχαριστῶν, καὶ λαμπρῶς σὲ κηρύττει
ιατρείας θησαυρόν.

Σὲ οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Σεραφίμ ἀνω-
τέραν, τὴν ἐκ πατῶν τῶν γενεῶν ἐκλεχθεῖσαν Μη-
τέρα, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως καὶ
ἀρρήτως ἐκλάμψαντος, χρεωστικῶς προσκυνου-
μεν ἐκ πόθου καταφεύγοντες ἐν σοί.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀνάκτορα τέτοκας τὸν τοῦ παντός Πανά-
χραντε, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν παντέλειον,
ἔχουσα παρρησίαν μεγίστην, οὐν πρὸς αὐτόν, μὴ
παύσῃ πρεσβεύειν, σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε Θεοτό-
κον μεγαλύνοντας.

Δοξάζωμεν ἅπαντες, καὶ πίστει προσκυνήσω-
μεν, τὴν πανάχραντον Κόρην τὴν ἱαμάτων πη-
γὴν· ῥῶσιν γὰρ νοσοῦσι παρέχει τοῖς εὐσεβῶς ἐ-
πικαλουμένοις, αὐτὴν, καὶ παράλυτον, ὑγίει ὅλον
εἰργάσατο.

Ὡς μέγιστον ἔρεισμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,
τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν,

πάντες οἱ πιστοὶ σὲ ὑμνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ σὲ
προσκυνοῦμεν, τὴν πάνταγον Δέσποιναν, εὐσεβῶς
σε μεγαλύνοντες.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, μερώπων τὸ διάσωμα,
ἐκκλησίας ἡ δόξα, Πάναγνε πέφυκας, πάντων τῶν
πιστῶν ἡ προστάτις καὶ βοηθός, καὶ τῶν Κυθη-
ραίων, ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα, καὶ σὲ πάντες με-
γαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν τῷ τεμένει δράμωμεν Μυρτιδίων τῷ θεῷ,
ὅπως ψυχῆς καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις,
παρὰ Μαρίας Παρθένου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Λόγου,
τοῦ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λό-
γον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάσῃ τοῦ διαβόλου,
καὶ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ.

Ἔτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐξεπλάγη εὐπρεπῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαός,
τὸν παράλυτον ἰδὼν ἀνερμηνεύτως ὑγίει, καὶ
μέγα ἀνεκραύγασε· σὺ μόνη Θεοτόκε τῶν πιστῶν
ἡ βοήθεια.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὸ, Πᾶσα πνοή· ἱσθῶμεν στίχ. δ.

Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν,

Θυμιατήριον θεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος Χριστός,

ἐκκαίων ἁμαρτίας, τῶν πιστῶς προσδραμόντων,
τῷ ἱερῷ τεμένει Μητρός τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσω-
μεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν,
τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι σαρκί.

Δεῦτε προθύμῳ καρδίᾳ ἀνευφημήσωμεν, τὴν
ἄχραντον Παρθένον τὴν ἡμᾶς ῥησαμένην, παγί-
δων διαβόλου καὶ τῆς φθορᾶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπα-
νάγουσαν· διὰ παντός γὰρ παρίσταται τῷ Θεῷ,
καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χο-
ρηγέ· ὡς θησαυρόν γὰρ μέγαν τὴν ἀγίαν Παρ-
θένον, παρέδωκας τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ
τῶν νόσων ἡ ἴασις· αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάντες με-
τὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Δεῦτε ἀρρήσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι,
ἐκ τοῦ πανσέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας·
καὶ γὰρ ἀφθόνως βρύει ῥώσιν ψυχῶν, καὶ σωμά-
των τὴν ἴασιν, τοῖς ἐν αὐτῷ εἰσιούσι· καὶ παρ' αὐ-
τῆς, αἰτούμενοις τὴν βοήθειαν.

Δοξᾷ, καὶ νῦν ἄχο· πλ. α.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Πανάχραντε,
ἐκείθεν τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων διώκεται ἡ δύνα-
μις· τίς γὰρ μετοχὴ φωτός πρὸς σκότος, ἢ ἐνερ-
γητικῶν ἀγαθῶν πρὸς τιμωρίαν ἀθεράπευτον; διό
καὶ ἡμεῖς τῇ κραταιᾷ τῆς εὐσπλαγγνίας σου σκέπῃ
προστρέχοντες, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς δεόμεθα· ἀλλ' ἐν

τῇ τῆς δυνάμεώς σου φρούρησον σκέπη, Μαρία Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

• Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος,
Ὡδὴ γ'. καὶ ς'.

Ἀπόστολον πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.
Ἀδελφοὶ εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Ζήτηι Νοεμβρίῳ κἀ.

Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὁμοίως τῆς ἡμέρας τῆς ἰδίᾳς
ἑορτῆς κἀ. Νοεμβρίου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

	Σόμ.
Ο Μητροπ. Κεφαλ. Σπυρίδων και Γπέρι. Εξαρχος	2
Ο Αρχιμανδρίτης Νικόλαος Ιερέυς Αρχονταΐδης.	4
Ο Αιδ. Νικόλαος Ιερέυς Μανταλαίνος Ιερογραμματεύς	4
Ο Αιδεσ. Ηλίας Ιερέυς Αλιπράντης	4
Ο Αιδεσ. Διονύσιος Ιερέυς Αραβαντινός.	4
Ο Αιδ. Δημήτριος Ιερομ. ο Πασχάλης Αρχ. Λογοθέτης	4
Ο Αιδεσ. Διονύσιος Ιερομόναχος Αλλαπύρτας Αρχ. Ε- πίτροπος τῆς πόλεως Αηζουρίου.	4
Ο Αιδ. Θεόκλητος Ιερομ. Αλιπράντης.	4
Ο Αιδ. Βασίλειος Ιερέυς Τρουγιάνος Βασιλάτος Αρχ. Επ.	4
Ο Αιδ. Γεώργιος Ιερέυς ο Αύγερινός Αρχ. Επιστ. Ελίου	4
Ο Αιδ. Σπυρίδων Ιερέυς Μαζαράκης Αρχ. Επιστ.	4
Ο Αιδ. Παναγής Ιερέυς Ζαπάντης Αρχ. Επιστ.	4
Ο Αιδ. Παναγής Ιερέυς Κουλούμπης Αρχ. Επιστ.	4
Ο Εύλαβ. Δημήτριος Ιερέυς Μελέτης	4
» Γεράσιμος Ιερέυς Αρσένης	4
» Παναγής Ιερέυς Σβορώνος.	4
» Γεράσιμος Ιερέυς Κομποθέκης.	4
» Γεράσιμος Ιερέυς Λαυής.	4
» Γεώργιος Ιερέυς Βυζάντιος	4
» Γεράσιμος Ιερέυς Κόκκινος	4
» Παναγής Ιερέυς Βεργωτής	4
» Χρυσάνθος Ιερέυς Παπαδημόπουλος	4
» Ηλίας Ιερέυς Κούρτελης	4
» Αγαθάγγελος Ιερέυς Λοθερός Λιθιεράτος	2
» Παναγής Ιερέυς Βλάχος Γερασίμου	4

Ὁ Εὐλ. Χριστόδουλος ἱερομ. Μηνιάτης	1
» Νικόλαος ἱερεὺς Κασσιμάτης Κηθουρέας	1
» Χαράλαμπος ἱερεὺς Βουτσινᾶς	1
» Μαρίνος ἱερεὺς Μαρινικοῦλος	1
» Χρύσανθος ἱερεὺς Μωραΐτης	1
» Παναγῆς ἱερεὺς Ῥωσσόλιμος	1
» Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Μωραΐτης	1
» Γαβριήλ ἱερομ. Καλλιγῆς	1
» Θεόκλητος ἱερομ. Ρουμπάτος	1
» Κοσμάς ἱερομ. Ἀρσένης	1
» Διονύσιος ἱερεὺς Βυρτελάτος	1
» Ἀνδρέας ἱερεὺς Μπέτσης	1
» Βασίλειος ἱερομόναχος Σάρλος	1
» Παναγῆς ἱερεὺς Κουντούρης	1
» Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Γεωργίου Μωράτος	1
» Παρθένιος ἱερομόναχος Μιχαλιτσιάνος	1
» Παναγῆς ἱερεὺς Νικολάτος	1
» Γεράσιμος ἱερεὺς Μαυρωμάτης	1
» Ἰωάννης ἱερεὺς Μαρκόπουλος	1
» Ἰωάννης ἱερεὺς Πεφάνης	1
» Γαβριήλ ἱερεὺς Μαρκέτος	1
» Ἀναστάσιος ἱερεὺς Μελισσαράτος	1
» Νικόλαος ἱερεὺς Διακρούσης	1
» Διονύσιος ἱερεὺς Ματαράγκας	1
» Σπυρίδων ἱερεὺς Μαρκόπουλος	1
» Γεώργιος ἱερεὺς Κουρκουμέλης	1
» Ἰωάννης ἱερεὺς Κόμης.	1
» Ἀνδρέας ἱερεὺς Μάζαράκης	1
» Διονύσιος ἱερεὺς Καπάτος	1
» Δημήτριος ἱερεὺς Μητάκης	1
» Ἀναστάσιος ἱερεὺς Βουτσινᾶς	1
» Διονύσιος ἱερεὺς Δαβῆς	1
» Νικόλαος ἱερεὺς Μακρῆς Βαλινάτος	1
» Χρύσανθος ἱερομ. Ζερβῆς Ἰακωβάτος	1
» Δημήτριος ἱερεὺς Μαντσαβίνος Ἰακώβου	2
» Εὐστάθιος ἱερεὺς Παντελῆς π. Σπυρίδωνος	2
» Δημήτριος ἱερομόναχος Θεοτοκάτος	1

Σὺμ.

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

2

2

1

Ὁ Εὐλ. Γεράσιμος ἱερεὺς Ζαγορήτης Φαραντάτος	2
» Παναγῆς ἱερεὺς Ζαγορήτης Ἱερολημάτος	1
» Ἀναστάσιος ἱερεὺς Φασῆς	2
Ἀρχιδιάκονος Γεράσιμος Μαντζαβίνος	1
Ἱεροδιάκων Γεώργιος Σάρλος	1
» Ἠλίας Μακρῆς	1
» Ἰωάννης Μακρῆς	1
» Ζωσιμάς Α. Λιβιεράτος	1
» Ἰωάννης Κατσαίτης	1
» Γεράσιμος Προκόπης	1
Κ. Ἀναγν. Ἰωάν. Χοιδᾶς Στεφάνου.	1
» Ἠλίας Μουρελάτος Ἀντωνίου.	1
» Μουσικολ. Χαράλαμπος Γιαννῆς	1
» Εὐαγγελινὸς Ἀντίπας	1
» Σπυρίδων Ἀποστολάτος Ἰωάννου Πηγῆ.	1
» Περικλῆς Ραζῆς	1
» Ζαχαρίας Ταραζῆς	1
» Παναγῆς Βελάρδος	1
» Νικόλαος Τρουγιάνος Θεοφανάτος, Ἀνδρέου.	1
» Μαρίνος Ἀρσένης	1
» Κωνσταντῖνος Σβορώνος	1
» Νικόλαος Δράκος	1
» Ἀλέξανδρος Ζακύνθιος.	1

ΟΙ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΙ ΚΥΡΙΟΙ.

Δημήτριος Χοιδᾶς	1
Ἀναστάσιος Μοσχόπουλος	1
Παναγῆς Φλαγκίνης	1
Σπυρίδων Ποταμιάνος π. Ἠλία	1
Θεόδωρος Περόδικης π. Παναγῆ	1
Δημήτριος Δράκος	1
Τιμόθεος Α. Τζουγαννάτος Δημητρίου	1
Δ. Ἀνδρέας Α. Κωστάτος	1
Ἀνδρέας Ζαφειρόπουλος	1
Εὐστάθιος Χαροκόπος	1
Γεώργιος Ἀρσένης π. Ἀγγέλου	1
Σπυρίδων Σουρμπάνος τοῦ Διονυσίου	1

Γεράσιμος Φοκῆς Πετράτος
 Διονύσιος Καλάβριος Αντωνίου
 Νικόλαος Μιχαλίζης
 Παναγῆς Γιαννουλάτος
 Γεράσιμος Γ. Ταμπάκης
 Ἀνδρέας Θεοφιλάτος π. Κοσμά
 Παναγῆς Διονυσίου Φερεντίνος
 Κωνσταντίνος Λιβαδάς π. Παναγῆ
 Νικόλαος Ἄβλιχος τοῦ Θεοδώρου
 Θεόδωρος Μαγουλάς τοῦ Κωνσταντίνου
 Διονύσιος Μαζαράκης τοῦ Σπυρίδωνος
 Γεώργιος Ψαράς π. Ἠλεία
 Ἰωάννης Αλαλάς π. Νικολάου
 Χαραλάμπης Βασιλάς π. Ἀναστασίου
 Ἀποστόλης Τρουγόνης π. Δημητρίου
 Γρηγόριος Δημάτος τοῦ ἱερέως Νικολάου Βραχαμάτα
 Νικόλαος Μακρῆς Παλλάκης
 Ἰωάννης Γοθρεντὸς
 Δημήτριος Τσιλημηδὸς π. Εὐαγγελίου
 Κωνσταντίνος Ζαπάντης τοῦ Μαρίνου
 Πέτρος Παλλάνης π. Νικολάου
 Κωνσταντίνος Τρουγιάνος Ψιμενάτος π. Δημητρίου
 Γεράσιμος Κουμάδος
 Αντώνιος Ματαράγκας
 Φωτεινὸς Γρουζῆς
 Γουμάζος Σπαθῆς τοῦ ἱερέως Γρηγορίου
 Γεράσιμος Ἀννίος π. Ἰωάννου
 Γεράσιμος Ζαπάντης Οἰρίτης τοῦ Παναγῆ
 Ἀναστάσιος Μαζαράκης Στεφάνου
 Νικόλαος Ζαβλάς
 Θεόδωρος Γ. Πεφάνης

Εύρίσκεται ἐν Ἀργοσπολίῳ Κεφαλληνίας παρὰ
τῷ ἰδίῳ ἐκδότῃ Νικολάῳ Α. Πολλάνῃ·

Καὶ τιμᾶται,

Διὰ μὲν τοὺς Συνδρομητὰς ὀβολοὺς 30.

Διὰ δὲ τοὺς μὴ » » » 36.